

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

Nr. 35 (3102) 2009 SEPTEMBER • RUGSĖJIS 1 • LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS - LITHUANIAN WEEKLY • www.tevzib.com • Nr. kaina \$1

Gyvenimui besiruošiant

Jau ateina laikas atsisveikinti su vasara. Buvo ji šiemet šlapesnė, bet vistiek vasara su visais įprastais džiaugsmiais, malonumais ir poilsio atostogom.

DABAR metinė permaina jaunimui – grįžti į mokyklas, sėsti prie knygų ir kompiuterių, grimsti į mokslo pasaulį, tartum į kokią kalvę, iš kurios žmogus išeina paruoštas dirbti, bendrauti su kitais, kurti savo buitį. Tikslai, rodos, nuo amžių tie patys, bet pasiruošimas kažko lyg stokoja, nes išsimokslinimas, net gerai apmokamų specialybių įsigijimas, sakytume, kone visokio žinojimo ir susižinojimo perteklius ne visada ir ne visiems sukuria tą laukiamą savarankišką ir laimingą gyvenimą. Klaustume, kodėl? Dalykas iš tikrųjų nėra nei sudėtingas, nei tik dabar į gyvenimą įsispraudęs. Jis senas ir banguojantis iš kartos į kartą. Todėl ir pasikartojantys jo aptarimai, atrodo, turėtų derintis ir būti bent šio tokio dėmesio verti. Trumpai tariant, mokslinis pasiruošimas geram, laimingam gyvenimui sukurti nėra tas tvirtasis pagrindas, pakankamas užtikrintai išsilaikyti. Tas pasiruošimas turėtų būti kaip nors siejamas su žmogaus gerųjų būdo savybių įsigijimu. Jeigu to nėra arba tai per silpnai ir nepastoviai surišta, atsirandančios įvairios problemos užgožia ir laimę, ir puoselėjamas viltis stiprinti savo visapusišką gerovę. Tai įsidėmėtina kaip tik dabar, kai šimtai tūkstančių jaunuolių kiekvienoje šalyje sugrįžta tęsti išsimokslinimo. Kaip tas gerąsias būdo savybes iškultyvuoti – klausimas turėtų būti gyvas ir kasdienis, neužmirštas, neatidėliotas. Be tinkamo dėmesio tam klausimui savaime niekas nepasidarys. Reikia tik tuo domėtis, ieškoti, klausyti, diskutuoti, o ne sakyti – man vistiek. Balansas tarp to, ką žinai ir to, koks esi – labai svarbu sėkmei ir laimei užtikrinti.

JAU vien tik šalia gausios moksleivijos Lietuvoje, išeivijos lietuviškieji švietimo židiniai yra įdomi, specialių uždavinių siekianti miniatiūra. Tėvų noras, kad jų vaikai, praradę gimtąjį kraštą arba jau ir gimę svetur, išliktų lietuviais skatina steigti lituanistines mokyklėles, tartum kokias modernias “vargo mokyklas” net savose pastogėse. Jų skaičius auga didėjant emigracijai. Atitinkamai ir dėmesys į jas didėja – darosi reikalinga ir finansinė parama; kyla rūpestis, kad tautiečiai už Lietuvos ribų bent kurį laiką išliktų savimi. Tai pasiekia ir valdžios viršūnės, ir geranoriškas šalpos organizacijas, kur tik jos bebūtų. Paramos reikalingumo klausimo nėra – kas tik galit, padėkit. Klausimas kyla kitas: ar už gaunamą paramą tinkamai atsiliepiama lietuviybės išlaikymo užduotyse, kurios nėra lengvos? Viso dėmesio ir pastangų rezultatas – mokiniai. Kokie jie lietuviški išliks, kaip orientuosis į lietuviškąjį gyvenimą išeivijoje mokyklas baigę, per iškilmes gražius pažymėjimus gavę, visaip pagerbti ir apdovanoti? Tikėtina, kad lietuvių šeimų buvimas drauge, bendri siekiai ir ta pati tautiškumui išlaikyti linkmė, šalia programinių švietimo dėstomų dalykų, visada bus reikalingi ir paveikūs. Todėl bendruomeninė mintis ir veikla turėtų būti visais būdais ir visomis įmanomomis priemonėmis pabrėžiama ir puoselėjama. Požiūris į lituanistinį švietimą ir auklėjimą, tik kaip į papildomą mokslo šaką, laisvalaikio praleidimą ar mokytojams teikiamą užsiėmimą kaip šeštadienių tarnybą – labai siaurintų lietuviybės išlaikymo priežastis ir tikslus. Todėl rodyklė su užrašu “lietuviais esame mes gimę, lietuviais turime ir būt” turėtų reikšti daugiau negu tik gražus, tradicinis, populiarus iškilmių šūkis. Išmokti lietuviybės neįmanoma. Ją reikia jausti. Mokykla turėtų būti geroji priemonė tam jausmui stiprinti. **ČS**

Šiame numeryje

Pašaukimo keliu – 2,3 psl.

Pokario Lietuva – 3,10 psl.

Lietuvoje dar yra šviesos (Tęsinys) – 4 psl.

Apie tautovardį Baltarusija – 5 psl.

Italija – žavi, įvairi ir įdomi (Pabaiga) – 8 psl.

Pabūkime kartu dainuodami – 9 psl.

Ilgoji kelionė į laisvę! – 11 psl.

Sėkminga išvyka – 13 psl.

Nutrūko dešimtmečiais trūkusi draugystė... – 14 psl.

Mokslo metams prasidedant. Meilūnų kaimo, Klovainių valsčiaus, mokiniai 1918 metais (viršų k.), ntr. iš žurnalo Žiemgala; dešinėj – paskutinis linksmas šokis baigiantis vasaros atostogoms (Artuma); apačioj – pasibaigus šeimų stovyklai “Kretingoje”, pasiruošę į Toronto Maironio mokyklą 1983 m., ntr. R. Pranaičio

Gulago archipelago pasikartojimai

RIČARDAS KALYTIS

Mes praturtėjome – Sigita Papečkienų šiemet išvertė garsaus rusų rašytojo Aleksandro Solženicyno *Gulago archipelagą*. (Tris tomus po 600 puslapių). Įdomus faktas: turintis dešimtis milijonų gyventojų “archipelagas” buvo nesunkiai suvaldomas dėka lojalių vadovybei tų pačių kalinių, turinčių aukštesnį pridurkų statusą. Pridurkai tai tie, “kurie mokėjo nesidalinti bendra pražūtinga lemtimi: arba išėjo iš bendrųjų darbų, arba nepakliuvo į juos...”

“Pridurkai sėdi juodanugariams ant sprando, juos apvalgo, išlieka engdami juos... Kas sverdamas nusuka nuo Ivano Denisovičiaus duoną? Sudrėkinęs vandeniu, nusuka nuo jo cukrų? Kas neleidžia riebalams, mėšai ir geroms kruopoms byrėti į bendrą katilą?” Pridurkai solidarūs, dirba vieningai savo juodą darbą engdami zekus, tačiau “tarpusavyje kovoja grupė prieš grupę, rezga

intrigas, nuverčia kits kitą ir išaukština, kivirčijasi dėl bobų, bet dažniausiai gyvena laikydami bendrą frontą prieš juodanugarius, sudarydami klestinčias viršūnes, kurioms nėra ko dalytis, nes viskas vieną sykį padalyta” (II tomas 230-239 psl.).

Sakykite, ar nesusidūrėme su tokiais mūsų Nepriklausomybės keliuose, pakelėse ir klystkeliuose? Ar mes, juodanugariai, neturėjome ir neturime savųjų pridurkų, neleidžiančių geroms kruopoms byrėti į bendrą katilą?

Pradėkime nuo kolchozų griovimo. Kas suprivatizavęs mašinų parką, susipirkęs bevertes žemes, (ko jos vertos neturint technikos?) ar ne “šauniosios partijos” statytiniai, buvę kolchozų vadovai? Dabar jie, jau išmetę tas sovietines geležis, labai sėkmingai ūkininkauja. Tai gerai, tik tai to vargšo kolūkiečio vaikams tėvynėje neatsirado vietos, dabar jie pas Europos fermerius bernauja.

O kaip su pramone? Procesas panašus, tik tai rezultatai kur kas blogesni. Visos įmonės pirmučiausia buvo direktorių apiplėštos: išvogtos medžiagos, geresni įrengimai išparduoti dažniausiai į užsienį už “valiutą”, sunkesni atiduoti metalo laužui. Reta įmonė išliko darbinga. O reikia pasakyti, turėjome ir gerų importinių įrengimų, kokių labai stokojame vystydami savo verslą.

Prisiminkime Lito įvedimą. Litas buvo įvestas rublio pagrindu, tačiau ne be mūsų vietinių pridurkų svarios rankos. Pridurkais tapo tie, kurie turėdami gerus ryšius su Rusija spėjo prisivežti (kartais net su šarvuočiu kaip antai į N. Vilnią) Beverčių “medinių” rublių. Visiems jiems neribojant buvo leidžiama pasikeisti į litus. O kaip mūsų rubliai laikyti taupkasėse? Pasinaudojusi mūsų bejėgiškumu, juos valstybė nuvertino šimtu kartų.

Nukelta į 5-ą psl.

TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI

THE LIGHTS OF HOMELAND

2185 Stavebank Rd., Mississauga, ON L5C 1T3 Canada
Tel. 905 275-4672 • FAX 905 275-4364 • E-mail: tevzib@rogers.com
Leidėjas: Kanados lietuvių katalikų kultūros draugija "Žiburiai"

Redakcija: red. Č. Senkevičius, red. R. Sakalaitė-Jonaitienė, techninė red. V. Tumosienė. Rankraščiai taisomi redakcijos nuožiūra. Bendradarbių pasirašyti straipsniai nebūtinai reiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

Metinė prenumerata:

\$70 - reguliari (paprastu paštu) • \$120 - reg. (1 klasės paštu)
\$90 - rėmėjo (paprastu paštu) • \$140 - rėmėjo (1 klasės paštu)
Oro paštu į užjūrius - \$170, paprastu paštu - \$90 (Kan. dol.)
JAV: \$90 - reguliari, \$110 - rėmėjo • \$150 - 1 klasės paštu
JAV prenumeratoriai atsiskaito JAV doleriais.

"TĖVIŠKĖS ŽIBURIAI" (THE LIGHTS OF HOMELAND) LITHUANIAN WEEKLY

Publisher: Lithuanian Canadian R.C. Cultural Society "Žiburiai", Inc.
Annual subscriptions: *In Canada* - regular (Publications Mail) - \$70, reg. (Lettermail) - \$120; patron (Publ. Mail) - \$90, patron (Lettermail) - \$140.
Overseas - Airmail - \$170, Surface Mail - \$90 (in CDN funds). *USA* - reg. \$90, patron - \$110, Airmail - \$150. US subscriptions are payable in US funds.

Return undeliverable Canadian addresses to Circulation Dept. at mailing address above. Printed in Canada. ISSN 0040-4063

We acknowledge the financial assistance of the Government of Canada through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs (Agreement No. 40012376. PAP Registration No. 09408, CPM 1001760), and we thank the Lithuanian Canadian Foundation for funding the publication of parish news.

Canada

Pašaukimo keliu

Vienintelė lietuvaitė vienuolė Venezueloje, sesuo Irena Baranauskaitė, pasišventusi Dievo tarnybai švietimo srityje

Šventosios Nazareto Šeimos dukterys su savo mokiniais Venezueloje, kur darbuojasi ses. Irena Baranauskaitė

IRENA ROSS

1947-aisiais, po Antrojo pasaulinio karo, iš Vokietijos į Venezuelą persikėlė gausi Baranauskų šeima – tėvas Juozas ir Jadvyga su septyniais vaikais, trimis sūnumis ir keturiomis dukterimis. Irena Baranauskaitė, viena šių, 1939 m. sausio 3 d. Lietuvoje gimusi dukterų. Kaip ir dauguma pokario lietuvių, išvykusių į Venezuelą, taip ir beveik visa Baranauskų šeima, nuo 1955 m. iki 1960 m. iš ten persikėlė į Ameriką ar į Kanadą. Venezueloje liko ir tebegyvena vyriausias sūnus Algirdas, vedęs vietinę, su kuria sulaukė prie šio krašto pritapusių ir jam

priklausančių vaikų, ir antra jauniausioji duktė, sesuo Irena, ispaniškai – Hermana Irenė. Mažoji Irena pateko į Venezuelą vos 7 metų amžiaus. Jos mokslas ir subrendimas vyko toje šalyje. Baigusi pradžios mokyklą ir gimnaziją mažame miestelyje, Valencijoje, tuoj po to išvyko į sostinę Caracas tęsti tolesnių studijų. Atvykusi į Caracas, apsigyveno mergaičių bendrabutyje, kuriam vadovavo Šventosios Nazareto Šeimos dukterys misionierės (Misioneras Hijos de la Sagrada Familia de Nazaret), kurių pagrindinis tikslas – katalikiškas švietimas.

Šios vienuolės savo pavyzdžiu ir pasišventimu jaunimui,

ypač savo atviru ir linksmu draugiškumu, įkvėpė Irenai religinį pašaukimą. Studijų pradžioje, žengdama į 20-uosius metus, ji nutarė tapti šios kongregacijos kandidate ir stojo į naujokyną. Jos studijomis ir ateitimi rūpinosi šios kongregacijos vadovybė.

Baigusi studijas įgijo biologijos ir chemijos specialybę ir tuos dalykus dėsto savo mokiniais bei jauniems suaugusiems studentams. Po penkerių metų naujokyne, davusi savo visuotinius įžadus, tapo šios kongregacijos vienuole, ir dar dabar, nors sulaukusi 70 metų amžiaus, tebemokytuoja pastoviai ir negalvoja apie išėjimą į pensiją. Anot jos, Venezueloje nėra lėšų pensijoms, visi pajėgūs dirba, kol jėgos leidžia.

Per maždaug 50 metų vienuolijoje savo profesinį darbą Hermana Irenė yra atlikusi įvairiose vietovėse Venezueloje su įvairaus amžiaus moksleiviais; be to, tarnybos reikalais lankėsi ir Barcelonoje, Ispanijoje, ir Romoje, Italijoje. Šiuo metu ji paskirta mokytojauti amatų mokykloje mažame miestelyje – Punto Fijo, Estado Falcon. Visur ruošiant moksleivius jų specialybėm pabrėžiamas religinis požiūris. Šios kongregacijos mokyklos nėra išlaikomos tiesioginiu valstybės finansavimu. Jos išsilaiko iš aukų, surinktų iš tam tikslui sukurtų šalpos draugijų, ir iš tėvų privačioms mokykloms privalomo mokesčio.

Kas treči metai sesuo Irena turi galimybę aplankyti savo dvi sesutes Kanadoje – Birutę Jonaitienę Vasagoje ir Genovaitę Venskaitienę Toronte; taip pat likusią šeimos dalį St. Petersburg, Floridoje, t.y. seserį Zitą Maciel ir brolius Vytautą bei Bernardą. Ten taip pat ilsisi a.a. tėveliai Baranauskai, kurių kapus ses. Irena aplanko.

Su duona ir druska giminės Kaune sutinka ses. Ireną Baranauskaitę 1992 m. (viršuje); apačioje – ses. Irena Baranauskaitė lanko gimines Kanadoje 2009 m. vasarą

RELIGINIAME GYVENIME

Marijos dieną, rugpjūčio 13 į Šiluvą atvykę piligrimai iš įvairių Lietuvos vietų, daugiausia iš Jurbarko krašto, jaunieji Kauno arkivyskupijos ministrantai meldėsi ne tik savo asmeniškoms intencijomis, bet ir už tėvynę Lietuvą. Mišioms vadovavo Kauno arkivyskupas metropolitas Sigitas Tamkevičius, koncelebravo Vilkaviškio vyskupas emeritas Juozas Žemaitis, MIC, Panevėžio vyskupas emeritas Juozas Preikšas, kiti dvasininkai. Arkiv. S. Tamkevičius per pamokslą pakvietė apmąstyti Marijos paėmimą į dangų kaip Kristaus kryžiaus pergalės vaisių. Atkreipė dėmesį, jog šis Marijos išaukštinimas išskirtinai svarbus visoms moterims, už kurių teises ir teisingai, ir nenuosekliai ar prieštaringai kovojama šių dienų pasaulyje. Mišių pabaigoje beveik dvi dešimtys tikinčiųjų, viešai išreiškę pasididėjimą ir pasiaukojimą Šiluvos Dievo Motinai, tapo Šiluvos Švč. Mergelės Marijos draugijos nariais. Jiems ir visiems tikintiesiems arkivyskupas suteikė ganytojišką palaiminimą.

“Šiltos kepurės Afganistano vaikams” vaju organizuoja Lietuvos vadovaujamos Afganistano Goro provincijos atkūrimo grupės dešimtosios pamainos (PAG-10) kariai ir vyskupijų Caritas skyrių nariai. Susitikime rugpjūčio 6 d. Šventojoje (Palangos r.) aptartas vaju, kviečiantis Lietuvos žmones numegzti Afganistano Goro provincijoje gyvenantiems vaikams žiemines kepurės. Dalyvavę PAG-10 kariai supažindino Caritas atstovus su Afganistano Goro provincijoje veikiančios Lietuvos vadovaujamos provincijos atkūrimo grupės veikla, provincijos gyventojų buitimi.

Per savaitę nuo vajuos pradžios visų Lietuvos Caritas regioninių padalinių vadovės ir atstovės jau numezgė arti 50 kepurė. Kepurės į Afganistaną nugabens lapkričio mėnesį misiją Goro provincijos atkūrimo grupėje pradėsianti 10-oji Lietuvos karių pamaina, kurios pagrindą sudarys Krašto apsaugos savanorių pajėgų (KASP) kariai. Vajuos organizatoriai kviečia visus Lietuvos žmones prisidėti prie šios veiklos ir numegzti, nuvesti ar nurnerti bent po vieną šiltą vaikišką kepurę. Kėpurės gali būti įvairių formų ir raštų, tačiau atsižvelgiant į kultūrinius Afganistano ypatumus ir istorinę patirtį, prašoma nemegzti kepurė tik iš vi spalvių raudonų siūlų. Mezgant galima atkartoti Lietuvos arba Afganistano valstybinių vėliavų spalvas. Kėpurės iki rugsėjo 25 d. renka Caritas skyriai.

Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikos tekstus – tarptautinio laikotarpio pagrindinio leidžiamą spaudą galima rasti interneto tinklalapyje www.lkbkronika.lt, skelbia bernardinai.lt. Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius, buvęs vienas iš pagrindinių Kronikos iniciatorių ir leidėjų, įžangoje teigia, jog “seniai ramybės nedavė mintis, jog reikia parašyti nors trumpų atsiminimų apie tai, kaip atsirado ir buvo leidžiama Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronika”. Tinklapyje pateikiami visi Kronikų tekstai, pristatomi pagrindiniai bendradarbiai bei nuorodos į papildomą informaciją įvairiuose interneto šaltiniuose. Be to, skelbiami pagrindinio spaudinio “Aušra” bei Tikinčiųjų teisėms ginti katalikų komiteto dokumentai.

Pokario Lietuva

1944 m. pavasarį, priartėjus frontui, lietuvių tautai pasirinkimo nebuvo: ir Hitleris, ir Stalinai jau buvo liūdnamai pagarsėję kaip beatodairiško tautų naikinimo meistrai, tik vienas rasištiniam genocidui, kitas – “socialistiniam”. Lietuvai padėtis tapo dar problemiškesnė ir niūresnė, kai, susimobilizavus Vietinei rinktinei, hitlerininkai ją paskubomis išformavo.

Raudonosios Armijos artėjimas ir Tarybų valdžios grįžimas daugumai Lietuvos gyventojų buvo nepriimtinas. Ir tai suprantama: visi dar puikiai prisiminė ne tik tragiškus 1940 m. birželio įvykius, suėmimus prieš liepos 14-15 d. rinkimus, barbariškus trėmimus į Sibirą 1941-ųjų birželį, bet ir klaikias žudynes Rinių miškelyje, Panevėžyje, Pravieniškėse, kitose Lietuvos vietose. Virš Lietuvos it Damoklo kalavijas kabojo apokalipsinis 1940 m. lapkričio 28 d. potvarkis Nr. 0054, pagal kurį, kaip buvo kalbama, dauguma lietuvių tautos turėjo atsidurti snieguotose Sibiro platybėse.

Taigi 1944 m. vasarą ir rudenį Lietuvoje susidarė baimės ir netikrumo aplinka, kurią dar kaitino gandai. Žmonės traukėsi į Vakarus. Lietuvos jaunimo dalis nesidavė mobilizuojama į Raudonąją Armiją. Į tą armiją, kurią tik retas laikė išvaduotoja, o mobilizaciją – teisėta. Todėl nėra ko stebėtis, kad mobilizacijos komisijai, ką tik įsikūrusiai kuriame nors valsčiaus miestelyje, neretai tekdavo paskubomis, palikus gausias “dovanas” – alų, krūminę, medų, lašinius, dešras – sprukti.

Jauni Lietuvos vyrai – o jų buvo ne tiek mažai – kurie nesutiko lieti kraują už Tarybų valdžią, iš karto atsidūrė už įstatymo ribų. Kas jiems buvo

daryti? Slapstyti ar jungtis į pasipriešinimo kovos būrius, kurie vienur kitur, dar esant Lietuvoje vokiečiams, pradėjo organizuotis. Iš pradžių daugelis buvo pasyvūs ir tik slapstėsi, laukdami, bene susikibs Rytai su Vakariais. To vis nebuvo regėti. Negana to, 1946 m. ankstyvą pavasarį, nepraslinkus nė metams po pergalingo karo pabaigos, vėl prasidėjo masiniai žmonių trėmimai į Sibirą. Ši pragaištinga akcija daug iškentėjusią tautą sukrėtė. Besislapstančių ir pasiruošusių kovoti su ginklu rankose skaičius išaugo.

Tarybų valdžia paskubomis ėmė organizuoti liaudies gynėjų būrius, kuriuos rėmė gerai ginkluoti ir gausūs Raudonosios Armijos padaliniai.

Aukščiausią laipsnį nepasitenkinimas Tarybų valdžia pasiekė prasidėjus masinei žemės ūkio kolektyvizacijai. Ir nėra abejonės, kad liaudies gynėjai būtų buvę nušluoti, jeigu ne tie specializuoti Raudonosios Armijos daliniai.

Be abejo, šiam lietuvių pasipriešinimo judėjimui arba miškininkų akcijai negalėjo neturėti įtakos ir susidūrimo tarp Rytų ir Vakarų galimybė, kurios realumą tarsi padidino W. Churchillio kalba, pasakyta Fultone 1947 m. pavasarį. Toji kalba tapo “šaltojo karo” pradžia. Tačiau plačiai paskleistas gandas, kad atseit

lietuvius miškan suvariusi reakcinės emigracijos nusiakstama propaganda, yra smarkiai perdėtas. Tai liudija jau vien tas faktas, kad lietuviškos laidos iš Amerikos prasidėjo tik 1951 m., kai rezistencijos kova Lietuvoje, pasiekusi savo apogėjų, jau ėmė sparčiai silpti. (Buvo transliuojamos laidos lenkų ir rusų kalbomis). Kita vertus, argi rimti politikai galėjo patikėti, kad demokratinės šalys be tam tikro jų visuomenės perorientavimo panorės atgręžti ginklą prieš savo vakarykštį sąjungininką. Ir dar tokį sąjungininką, kuriam karo metu negailėjo liaupsų nei Churchillis nei Roosveltas, nei de Gaullis.

Be abejo, ši rezistencinė lietuvių kova dėl susidėjusių aplinkybių negalėjo būti sėkminga ir juo labiau laimėta: “miško broliai” atsidūrė prieš didžiulį gerai ginkluotą represijų aparatą. Bet dabar iškyla klausimas: ar tasai lietuvių tautos pasipriešinimas buvo betikslis, beprasmiškas? Kad jis buvo beviltiškas, vargu ar galim abejoti, bet jokių būdų ne beprasmiškas. Tai buvo tautos gyvybingumo, jos pilietinio brandumo paliudijimas. Jį galima vadinti ir Pilėnų aidu, atėjusiu iš amžių glūdomos.

Nukelta į 10-tą psl.

Atkelta iš 2-ro psl.

Š.m. liepos mėn. ji lankėsi ir Kanadoje, ir Amerikoje. Tuoju po to išskubėjo atgal į Venezuelą, kur vyko ypatinga kongregacijos šventė, skirta rugpjūčio 2-rai dienai viename jų centre – San Cristobal, Estado Tachira. Ten neseniai įrengti nauji poilsio namai, pensionatas, jų kongregacijos vienuolėms, sulaukusiom 80 metų amžiaus bei ligotom.

Ispanijoje veikiančio tos kongregacijos pagrindinės, centrinės vadovybės sprendimu, ši kartą visos naujosios narės iš įvairių šalių, pasiruošusios duoti įžadus, tai atlikus San Cristobal, ypatingai gražios gamtos ir gero klimato aplinkoj, stebint dideliame seserijos būriui, ta proga atkeliavusiam iš Ispanijos, Italijos, Brazilijos, Kolumbijos ir Venezuelos. Tarp jų dalyvaus ir Hermana Irenė Baranauskaitė. Šiuo metu pilna šios kongregacijos sudėtis susideda iš katalikiškojo švietimo darbuotojų Europos šalyse, Šiaurės ir Pietų Amerikos valstybėse bei Afrikos Cameroone ir turi 500 narių.

Nepaisant sesers Irenos ilgamečio gyvenimo Venezueloje, kur bendraujant reikia kalbėti ispaniškai, jos lietuvių

Pašaukimo keliu

Ses. Irena Baranauskaitė su giminėmis Vilniuje prie kryžių, pastatytų Sausio 13-osios žuvusiems atminti

kalba yra dar gera. Ji gali laisvai bendrauti lietuviškai kalbėdama su savo broliais ir seserimis bei jų šeimų nariais.

1992 m. lydimą sesutės Birutės Jonaitienės ir jos dėka sesuo Irena turėjo progą savo šeimos lankymo laikotarpiu aplankyti ir tėvynę Lietuvą bei savo gimtinę Lietuvoje. Baranauskų šeima gyveno

kaime, kuriame gimė ir vaikai. Artimiausias prie kaimo parapijos miestelis – Židikai, kurį abi seserys aplankė pirmą kartą po beveik 50 metų.

Linkime gerbiamai seselei Irenai tolesnės Dievo palaimos tęsiant savo pašaukimo darbus Šventos Nazareto Šeimos dukterų misijonierių kongregacijoje.

ŠI SAVAITĖ LIETUVOJE

Susitikimai Briuselyje

Rugpjūčio 25 d. Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė Briuselyje susitiko su NATO generaliniu sekretoriumi Anders Fogh Rasmussen, su kuriuo aptarė naują NATO strategiją ir Sąjungos narių gynybos stiprinimą. Prezidentė sulaukė aiškių A.F. Rasmusseno garantijų, kad Lietuvos ir kitų Baltijos valstybių oro erdvę NATO šalys saugos iki 2011 m. ir yra didelė tikimybė, jog šis terminas bus pratęstas.

D. Grybauskaitė patikino NATO generalinį sekretorių, kad Lietuva ir toliau dalyvaus tarptautinėse saugumo pajėgų misijose Afganistane, tačiau atkreipė dėmesį, jog siekiant užtikrinti Goro provincijos atkūrimo grupės veiklą, NATO šalys turėtų glaudžiau bendradarbiauti ieškomoms papildomo finansavimo.

Susitikime su naujuoju Europos parlamento pirmininku Jerzy Buzek Lietuvos vadovė pabrėžė būtinybę kuo greičiau išspręsti Europos sąjungos institucinius klausimus tvirtinant naują Europos komisijos vadovą ir toliau rengiantis Lisabonos sutartyje numatytiems institucijų reformoms.

ES parems Lietuvą

Europos komisijos (EK) pirmininkas Jose Manuel Barroso rugpjūčio 25 d. po susitikimo su Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaite pareiškė, kad Europos sąjunga (ES) pasirengusi paremti Lietuvą finansiškai, jei kiltų toks poreikis. Prezidentė pabrėžė, kad nei ES, nei Tarptautinio valiutos fondo (TVF) pagalbos dabar nereikia, ir “Lietuvos vyriausybė kol kas turėtų tvarkytis pati”.

Gilias nuosmukio ištiktas Lietuvos ūkio nuosmukis šiemet, kaip numatoma, sieks 18-19%. Biudžeto deficitas šiemet gali siekti 8% bendrojo vidaus produkto (BVP), tai yra gerokai viršys norinčioms įvesti eurą šalims taikomą 3% ribą. Biudžeto deficitu problemą spręsti, Lietuva liepos mėn. patvirtino griežtas taupymo priemones, įskaitant pridėtinės vertės mokesčio (PVM) tarifo didinimą nuo 19% iki 21% ir viešųjų išlaidų mažinimą. Tai labai teigiamai vertino J.M. Barroso. Kalbėdamas apie visą ES ūkį, jis pareiškė matęs teigiamų ženklų, rodančių, kad ekonomika ima įveikti nuosmukį, tačiau pabrėžė, kad “nusiraminti negalima”.

Energetikos klausimai

Šiaurės ir Baltijos parlamentų vadovų susitikime Osle rugpjūčio 26 d. aptarti energetinio saugumo klausimai.

Pasikeista nuomonėmis apie dujotiekį “Nord Stream”. Suomijos parlamento pirmininkas Sauli Niinisto informavo kolegas apie šalies viešojoje erdvėje kilusias diskusijas dėl to, kad planuojamas “Nord Stream” projektas yra svarbus ne tik aplinkosauginiu požiūriu. Tai Baltijos valstybės yra pabrėžusios jau ne kartą.

Susitikime taip pat aptartas Šiaurės-Baltijos šalių parlamentinis bendradarbiavimas, Švedijos pirmininkavimas Europos sąjungai, Europos tarybos veikla, pristatyta numatoma šios organizacijos reforma.

Nesitrauks seimo vadovas

Seimo pirmininkas Arūnas Valinskas, viešojoje erdvėje apkaltintas ryšiais su nusikalstamo pasaulio atstovais, į pakartotinius raginimus atsistatydinti sakė, kad sprendimas laukti balsavimo dėl nepasitikėjimo seime jau priimtas, o jis savo nuomonės nekeičias. Seime bus keliamą interpeliacija, ir seimo nariai įvertins šio reikalo ir jo teigimu “dirbtinai sukulto skandalo moralinę pusę”.

Valstybės vadovė Dalia Grybauskaitė A.Valinskui trauktis iš pareigų pasiūlė rugpjūčio 21 d., tačiau seimo pirmininkas po to pareiškė ketinąs pasitikėjimą parlamente pasitikrinti prasidėjus seimo rudens sesijai. Opozicinė frakcija “Tvarka ir teisingumas” rugpjūčio 24 d. frakcijoms išsiuntė pareiškimo dėl nepasitikėjimo seimo pirmininku A.Valinsku projektą. Seimo pirmininkas pastaruoju metu buvo priverstas aiškintis dėl savo ryšių su Kauno nusikalstamai “daktarų” gruputei priskiriamu Rolandu Michalskiu.

URM biudžetas

Vilniuje susirinkusiems Lietuvos ambasadoriams rugpjūčio 27 d. Užsienio reikalų ministeris Vygaudas Ušackas pareiškė, kad dėl sunkmečio “Lietuvos diplomatinei tarnybai XXI amžiaus uždavinius tenka spręsti, disponuojant XX amžiaus biudžetu”. Šių metų URM biudžetas jau apkarpytas. Finansų ministerijos siūlomas 2010 m.biudžetas tesiektų 110.3 mln. litų, kaip buvo 1998-1999 m.

Ministeris paragino diplomatus atsikratyti mąstymo ir veiklos stereotipų, ... diegti naujus, nestandartinius sprendimus, specializuoti diplomatinį atstovybių veiklą pagal aktualiausius Lietuvos interesus. “Būtina radikaliai peržiūrėti ir optimizuoti diplomatinį atstovybių išlaidas, paprastinti reikalavimus teikti konsulinės paslaugas”, sakė jis. **RSJ**

Tęsinys iš 33-34 nr.

VINCAS KOLYČIUS

Vidinio gydymo pamaldos

Šiais metais vidinio gydymo pamaldose teko dalyvauti net 4 kartus. Jos vyko Šiluvoje, Lazdijuose, Šv. Antano parapijoje Kaune ir Vytauto D. šventovėje. Prieš Mišias vidinio gydymo komanda (asmenys, kurie kalba užtarimo maldą) susirenka vieną valandą anksčiau maldai. Po Mišių visur prašydavo, kad aš tarčiau padėsinimo žodį, paaiškinčiau žmonėms, kas čia vyksta. Tada išstatomas Švč. Sakramentas adoracijai. Tie, kurie meldžiasi su žmonėmis, pasiskirsto šventovės šonuose, ir žmonės ateina prašyti maldų. Visose šventovėse buvo pilna žmonių. Priklausantys komandai meldėsi po du, bet aš visada būdavau vienas. Nežinau kodėl, bet prie manęs visada būdavo didžiausios eilės. Interneto skelbimuose visada būdavo parašyta “dalyvauja Vincas Kolyčius” lyg būčiau kokia garsenybė. Pabaigoje būdavo pagarbinamas Švč. Sakramentas, ir tuo viskas baigdavosi. Užtrukdavo gana ilgai. Iš Lazdijų grįžau į Kauną net pirmą valandą nakties.

Kitos vietovės

Šiais metais vėl aplankiau maldos grupę Griškabūdyje (Šakių rajone). Gana toli nuo Kauno, daugiau kaip 80 km, bet atvyko manęs parsivežti. Kai nuvykau, žmonės jau buvo susirinkę. Mane nusivedė į atskirą kambarį ir ragino užvalgyti ką nors karšto prieš pradėdant. Jaučiau didelę žmonių meilę. Kas vyksta tose grupėse? Pradžioje visi gieda maždaug 15 minučių, po to prašo, kad aš kalbėčiau ir pabaigoje neišleidžia, kol aš su visais nepasimeldžu. Ir vėl veža į Kauną. Grįždavau jau po 11 val. Po poros dienų vykau į Lukšius, netoli Griškabūdžio. Ten dar nebuvau buvęs, bet jie išgirdo apie mane ir būtinai norėjo, kad atvykčiau. Susirinko apie 100 žmonių, daug porų, vyrai su žmonomis, kurie buvo baigę 11 savaičių ALFA kursą. Klausė, kas toliau, nes norėjo dar labiau gilinti savo dvasinį gyvenimą. Kartu dalyvavo ir parapijos klebonas, kuris mane vėlai vakare parvežė į Kauną. Vieną dieną aplankiau Kryžių kalną ir ten netoli esantį pranciškonų vienuolyną. Brolis Linas aprodė visą pastatą ir papasakojo, kas ten vyksta. Šiuo metu ten gyvena 7 broliai. Vakaraš praleidome Šiluvoje, kur vyko vidinio gydymo pamaldos. Prieš tai dar aplankiau koplyčią, kur meldėmės prie Marijos ir to akmens. Maldininkai eina keliais aplink statulą kalbėdami Rožinį.

Sekminių išvakarėse, dienos metu nuvykau į Kaišiadoris, kur susirinko jaunimo grupė. Nuostabus jaunimo būrys man paliko didelį įspūdį. Juos suorganizavo kun. A.

Lietuvoje dar yra šviesos

Akelaitis, kuris dabar studijuoja Romoje. Jie renkasi kas savaitę. Giedojom, meldėmės, vaišinomės ir išsiskirstėm. Pridėjau su jais palaikyti ryšį internetu. Juos dabar globoja nuostabi moteris Jolanta Celešienė, kuri mane nuvedė į katedros rūšį ir parodė arkivysk. T. Matulionio ir vysk. J. Kuktos urnas, įmūrytas į sieną. Po to nuvežė į arkivysk. T. Matulionio tėviškę. Ten pastatytos atskiros koplytėlės, paminklas – ypatinga vieta, lan-

ypatinga, bent man pačiam, atveji. Praėjusiais metais Sekminės šventėm Šiluvoje. Po Mišių viskas vyko lauke, meldėmės už žmones, kurie tų maldų norėjo. Aš stovėjau aikštės gale. Atėjo labai daug žmonių prašydami maldos. Labai gerai prisimenu – atėjo viena aukšta, jauna, ilgais plaukais moteris ir pasakė: “Esi išsiskyrusi, turiu vaiką”. Tai pasakiusi tuoj puolė ant žemės (buvo cementinis takas). Aš pasilenkiau ir trum-

ti) pradėjau lipti, Dalė laikė mano ranką, ir pasiekiau viršūnę. Nežinau, kiek ten yra laiptų, gal per 200, nes piliakalnis labai aukštas. Pilnų Namų bendruomenė yra įsikūrusi Panaros kaime, senoje sodyboje, turi daug žemės, augina vaistažoles, jas džiovina ir parduoda vaistinėms. Visiems vyrams, kurių ten buvo apie 20 yra speciali programa. Visi turi jos griežtai laikytis. Jiems kalbėjau, kartu meldėmės, daugelis iš jų norėjo

Prie mano paruoštos darbotvarkės prisidėjo ir nenumatytų susitikimų. Vienas iš jų buvo Telšiai. Ten mane kvietė ateitininkų globėja Jurgita Raudytė. Ji ir jos sesuo Loreta globoja ateitininkų jaunimą. Nuvykau sekmadienio vakare, susirinko daug žmonių – jaunimo ir vyresni. Atvyko net iš kitų miestelių – Šilalės, Kaltinėnų ir Žemaičių Kalvarijos. Kalbėjau visiems apie ateitininkus ir apskritai apie dvasinį gyvenimą, taip pat apie save. Po to vėl visi prašė maldų. Pabaigoje prie manęs priėjo jauna moteris ir pasisakė esanti Maceinos vaikaitė, atvykusi iš Žemaičių Kalvarijos. A. Maceinos dukterė yra jos mama. Kai vyresnieji išsiskirstė, su jaunimu nuėjom į kitą kambarį. Ten buvo tik ateitininkai, giedojom, kalbėjom, meldėmės. Keletas mergaičių norėjo privačiai pasikalbėti – tai ir vėl užtruko gana ilgai. Pernakvojau Telšiuose ir grįžau į Kauną autobusu.

Kaune vyko sutuoktinių pasiruošimo programa. Besiruošiantys tuoktis rinkosi į salę kas savaitę ir turėjo išeiti visą programą. Vieną popietę mane pakvietė jiems pakalbėti. Nustebau pamatęs apie 100 porų (200 vyrų ir moterų). Nežinau, kokia buvo jų programa, todėl kalbėjau daugiau iš praktiškos pusės, dalindamasis apie savo 54 metų vedybinį gyvenimą. Paminėjau visas problemas, kurias mes su žmona išgyvenome, o taip pat apie atskirus atvejus, kurie mus suartino. Jaučiau, kad pagavau jų dėmesį.

Paskutinį savaitgalį praleidau Vilniuje. Penktadienio vakare buvo jaunimo susirinkimas dominikonų šventovės rūsyje. Kitas susirinkimas – vėl jaunimo, kurie priklauso Naujajai sandorai, buvo pas jėzuitus Vilniuje. Sekmadienį užsukau į Šv. Onos šventovę ir susitikau kun. Eitvydą Merkį, kurį pažįstu iš anksčiau. Po to dalyvavau Mišiose bernardinų šventovėje, kur buvau susitaręs sutikti Elvyrą Kučinskaitę. Po Mišiųėjome kartu į restoraną pavalgyti. Praleidom pora valandų kartu.

Vakare Vilniaus arkikatedroje vyko vidinio gydymo pamaldos su ses. Briege McKenna ir kun. Kevin Scallon. Jie keliauja po visą pasaulį ir veda kunigams rekolekcijas. Juos pakvietė kard. A. Bačkis, o visą programą koordinavo Katalikų evangelizacijos centro darbuotojai iš Kauno. Arkikatedra buvo pilna, žmonės susirinko valandą prieš pradedant. Buvo Mišios, po jų išstatytas Švč. Sakramentas, seselė prie altoriaus kalbėjo maldas, o kun. Scallon pasiėmęs Švenčiausiąjį vaikščiojo po šventovę ir laimino žmones. Stebėjausi žmonių kantrybe – taip ilgai stovėti vietoje ir nepavargti. Kitą pirmadienį ir antradienį jie vedė kunigams ir vienuolėms rekolekcijas.

(Bus daugiau)

Jaunimo grupė Raudondvaryje

Telšių ateitininkų grupė

koma turistų ir maldininkų. Vakare Sekminių vigiliją šventėm Kauno arkikatedroje, kuri buvo pilna, daugiausia jaunimo. Buvo išstatytas Švč. Sakramentas, visą naktį vyko šlovinimas. Prašė, kad ir aš pakalbėčiau – tai buvo jau apie vidurnaktį. Reikia stebėtis jaunimo pasišventimu. Ir vėl grįžtu prie tos šviesos. Jos dar yra daug. Rytą, 6 val., vyko Mišios. Ir vėl buvo pilna šventovė. Sekminių dieną, 3 val., Gyvųjų akmenų sodyboje Raudondvaryje vyko Sekminių šventė. Susirinko per 300 žmonių, daug šeimų su vaikais. Viskas vyko lauke, oras buvo gražus. Po Mišių prašė, kad trumpai pakalbėčiau. Visi, sustoję po du, sudarė Šv. Dvasios tunelį. Kiekvienas pro jį lindo, o tuo tarpu stovintieji už jį meldėsi. Buvo paruošti stalai ir gana daug maisto, kurį sunėšė visi atvykusieji. Nuostabi Sekminių šventė.

Po Sekminių dar dalyvavau Marijampolėje. Jau minėjau Lazdijus, Raseinius ir Telšius. Į Raseinius vykau pirmą kartą. Noriu paminėti vieną

pai su ja pasimeldžiau, pasakiau, kad jos skausmas palietė mano širdį. Nežinau kodėl, bet ją prisiminiau visus metus ir savo širdyje jaučiau jos skausmą. Dabar, nuvykus į Raseinius, ji man prisistatė. Sakė, kad mano žodžiai jai daug padėjo. Augina 3 metų sūnų. Aš jai papasakojau, kad iš daugelio žmonių, už kuriuos meldžiausi, tik ją prisiminiau. Dievas vėl mus suvedė lygiai po pietų. Pasikalbėjom. Jos vardas Renata.

Vieną dieną praleidau Pilnų Namų bendruomenėje, kur kun. Valerijus Rudzinskas dirba su narkomanais ir alkoholikais. Apie tą bendruomenę ir ten praleistą dieną reikia atskiro straipsnio. Gal kada parašysiu. Mane nuvežė Dalė Šmėrauskaitė, kuri yra Katalikų interneto vadovė. Važiuodami sustojome prie Merkinės piliakalnio, ir Dalė paklausė, ar aš nenorėčiau užlipti į piliakalnį. Prisiminiau, kad prieš pora metų ten sustojom, ir aš bandžiau lipti, bet po kelių žingsnių pradėjo galva suktis, ir daugiau nebelipau. Šį kartą (noriu pasigir-

privačiai pasikalbėti. Ejo vienas po kito, pasakojo apie savo jaunystę ir gyvenimą, atliko lyg išpažintį, tik aš negalėjau jiems duoti išrišimo. Jaučiau, kad visi labai nori išsivaduoti iš savo priklausomybės. Kartu su jais valgėm rūgštynių sriubą ir grikių košę, diena prabėgo greitai. Atsisveikinom lyg geri draugai. Gavau dovanų, jų vaistažolių arbatos atskiruose maišiuokuose. Kun. Valerijui nuvežiau Mišių aukų. Metų eigoje man daug kas duoda auką Mišiom, aš internetu jam nusiunčiu intencijas, o pinigus pasilaukau ir nuvežu, kai ten nuvyktu. Jis visiems labai dėkoja. 7 val.vak. buvo Mišios mano intencija, dalyvavo autobusu atvykusi ekskursija iš Alytaus. Visiems pristatė mane kaip misionierių visai Lietuvai. Vėltas pats titulas. Koplyčia yra įrengta sename tvarte, bet dabar jie nori statyti naują ir renka aukas, nes sekmadieniais suvažiuoja daugybė žmonių iš visos Lietuvos. Kun. Rudzinskas daro nuostabų darbą, jį remia ir palaiko kardinolas A. Bačkis.

Šv. Mišios Vilniaus arkikatedroje š.m. liepos 5 d. – skirtos išeivijos lietuviams, kuriose dalyvavo nemažai torontiečių (kairėje); dešinėje – Vilniaus arkikatedroje vargonininkas Bernardas Vasiliauskas ir Rimas Paulionis, kuris giedojo šv. Mišiose liepos 5 d. Ntrs. G. Paulionienės

Apie tautovardį Baltarusija

Akad. prof. habil. dr. Zigmas
ZINKEVIČIUS, Vilnius

Tarpukario laikotarpiu Lietuvoje oficialiai buvo vartojamas senasis istorinis tautovardis Gudija. Vietoj gudas pasakydavo ar parašydavo baltarusis tik retkarčiais, daugiausia verčiant iš rusų kalbos. Okupacijos metais įsigalėjo Baltarusija, kilusi nusižiūrėjus į rusų tada vartotą žodį Belarusija, atsiradusį carinės imperijos laikais ir pabrėžiantį Rusiją vietoj senosios Rusios. Bet juk (Kijevo) Rusios valstybė ir dabartinė Rusija nėra tas pats, nors rusiškasis imperializmas ir stengiasi tarp jų dėti visiškos lygybės ženklą.

Tačiau sugriuvus Sovietų Sąjungai ir susikūrus nepriklausomai baltarusių (gudų) valstybei, ne tik baltarusiai, bet ir rusai atsisakė istoriškai ydingo termino Belarusija ir įsivedė dabar oficialiai vartojamą Belarusj (Respublika Belarusj) su antruoju dėmeniu Rusj “Russia” (ne Rusija!). Seniau vartota Belarusija pasitaiko retai, paprastai pasakoma tik iš įpratimo. Betgi Lietuvoje pavadinimas Baltarusija ir toliau tebevartojamas, jo atkakliai laikomasi, nežiūrint to, kad taip darydami ižeidžiame

kaimynų tautą. Elgdamiesi taip palaikome carinį imperialistinį mąstymą, lyg būtume rusiškesni už pačius rusus, atsisakiusius Belarusijos. Mums dabar jau oficialiai vartoti Baltarusijos pavadinimą darosi netgi nepadoru, lyg šaipytumės iš kaimynų. Teks anksčiau ar vėliau nuo to atprasti. Niekur nedingsi.

Taigi atėjo laikas pagalvoti, kaip reikėtų lietuviškai išreikšti slavišką oficialųjį valstybės pavadinimą Belarusj. Juk tai Baltoji Rusia, bet šalį vadinti dviem žodžiais nėra paranku. Todėl galėtume vartoti sudurtinį žodį Baltarusia. Kadangi moteriškosios giminės dvikamieniai daiktavardžiai vietoj galūnės -a paprastai gauna -ė (plg. balta + giria = baltagirė), tai galėtų būti ir forma Baltarusė. O gal vartoti sutrauktines formas (be jungiamojo balsio -a) Baltrusia, Baltrusė, plg. baltgiria, baltgirė. Kuri iš šių formų yra tinkamiausia ir kaip ją kirčiuoti, turėtų pasvarstyti ir nuspręsti Valsybinė lietuvių kalbos komisija. Žinoma, galėtume grįžti ir prie senojo pavadinimo Gudija, ypač kad taip iki šiol plačiai tebedaroma tar-mėse, neretai pasitaiko ir raštuose.

Skelbta *Vorutoje* Nr. 12 (679)
2009 m. birželio 20 d.

Gulago archipelago pasikartojimai

Atkelta iš 1-mo psl.

Per vieną naktį tauta buvo padalyta į milijonierius ir vargšus. O kaip su pasisavintais milijonais Kaune, Kėdainiuose, Alytuje? Vaidinami teismo procesai, kurie praktiškai neatneša rezultatų, o įtariamieji vaikšto su gražiomis šypsenėlėmis užtikrintame veide.

Privatizuojant butus buvo įtvirtinta sovietinė “lygybė”. Sovietinei nomenklatūrai suteiktos garantijos ir prabangių butų, o kartais ir namų, buvusių “buržujų” nuosavybę, o juodanugariams į tekančiais stogais chruščiovinius blokinius daugiabučius (dabar reikalaujančius sienų apšildymo. Už kieno pinigų?).

Sukaupus turtus, prabangių butų dabartiniams pridurkams jau nebeužteko, prisireikė ir prabangaus vasarnamio prie gražaus ežero. Ir jie atsirado! Atsirado nežiūrint visokių grynai propagandinių apribojimų ir reikalavimų. Taip kaip atsirado supermarketai, nušlavę mažas krautuvėles. (Pagal Solženicyną “Viršūnės solidarizuojasi”. Jiems pažadėta ir nuosavybė į energetiką).

Mes palietėm tikrai keletą svarbesnių posūkio taškų, kur aiškiai pasireiškė didelė neteisybė, sukurta buvusios nomenklatūros. Giliau pasižvalgys mes ją surasime beveik visur. Štai, aš seku vaikina, mano kaimyną, bai-

gusį institutą, paskirtą dirbti į Skaitiklių gamyklą. Jis per trejetą metų įsisavino konstravimą, sukūrė keletą našių technologinių įrengimų. Vaikinas tuo džiaugėsi, sukūrė šeimą. Tačiau per privatizaciją buvo išvarytas kaip stovi. Gabesni “dėdės” atsikovojo ir patalpas, ir įrengimus. Dažnai sutinku jį, o varge, verslininką, nudaužytais krumpliais, vežiojantį pirmyn atgal geležis. Tai jų UAB-as. Jie neturi nei patalpų, nei įrengimų. Jie pas “dėdę” už 2000 Lt nuomojasi. Šiaip taip iki krizės vertėsi, dabar net “dėdei” nebeišsimoka. Tai dar ne viskas. Jie neatgauna už atliktą darbą keliasdešimt tūkstančių iš užsakovo – “Rangos”. Pasirodo, vieno ir to paties savininko yra bent kelios “Rangos”. Toji, kuriai atliko darbą, nieko neturi, net pastatytų namų. Iš jos net ir reikalauti nepridera. Tai, štai, kaip pridurkai pripainiojo savo naudai įstatymus! (Pagal Solženicyną tai taip ir privalo – zekai privalo aptarnauti pridurkus). O mes norime atgaivinti verslą. Neįmanoma, reikia įstatymus ruošti, pridurkus naikinti. Kitaip pinigai skirti verslui gaivinti atsidurs pas pridurkus.

Ar ilgai taip bus, ar ilgai mes tempsimės Europos uodegoje, o mūsų žmonės klajos pavargėliais po Europą ieškodami bet kokio darbo? Nesakykit, kad mūsų prezidentė neturi įgaliojimų, kad ji nieko nepakeis.

KANADOS ĮVYKIAI

Karinis junginys šiaurėje

Ministeris pirmininkas S. Harper Tolimosios Arkties teritorijose praleido penketą dienų. Jis stebėjo pirmąsias karines pratybas Iqaluit, Baffin saloje (Nuнавit teritorija). Čia jis paskelbė, kad steigiamas šiaurės karinis junginys, turėsiantis per 100 atsargos ir nuolatinų karių. Šio junginio kariai bus mokomi, kaip teikti pagalbą nelaimės ištiktiems laivams šiaurėje ar ginti savo teritoriją. S. Harper, pasinėręs povandeniniu laivu į šiaurės jūrų dugną, stebėjo pratybas *Nanook*. Jų metu daugiau kaip 700 karių oro ir vandens žvalgybininkų imitavo paieškas ir gelbėjimo darbus Hudson ir Davis sąsiauriuose. Iqaluit surengtas išvažiuojamasis konservatorių vyriausybės posėdis, kuriame aptartos valstybės veiklos kryptys, mažinant klimato atšilimo grėsmę, nuostatas, ruošiantis Jungtinių Tautų orgnizacijos pasitarimui Danijoje gruodžio mėn, apie tolesnę Arkties rajonų gyvenviečių socialinę plėtrą.

Sūkurinė audra (tornado), tiksliau, net dvi jos srovės, apsupusios Durham ir Vaughan miestelius, per 15-20 minučių paliko 600 sugriautų namų ir nulaužtų medžių, išardytų stogų, šimtus išverstų stulpų, nutraukdama elektros tiekimą šimtams sodų ir įstaigų. Yra ir žmonių aukų – žuvo vienas vienuolikmetis, pasislėpęs nuo audros parko stoginėje; Durham gyventojas patyrė širdies smūgį, kiti atsipirko tik lengvesniais sužeidimais ir išgąščiu. Pagal stiprumo skalę sūkurinė audra, atskriejusi 180-240 km/val. greičiu, pagal Fujita skalę skiriama antrajai pakopai (yra 5 audros stiprumo lygiai). Daug mažesnių nuostolių nei tikėtasi padarė uraganas *Bill* Atlanto provincijos pakrantėse. Po keleto dienų Kvebeke ir rytinėje Ontario provincijoje praužė dar dvi, tik mažesnės sūkurinės audros, sugriovusios nedideles gyvenvietes.

Dvi Kanados verslovės yra tarp 10-ties geriausiųjų pasaulyje. Tai tvirtina JAV žurnalo *Forbes* apklausa, pirmąkart vertinusi viso pasaulio verslo organizacijas. Populiaraus *BlackBerry* gamintojai *Research in Motion* (RIM), Waterloo, Ontario, yra pasaulyje greičiausiai auganti bendrovė pagal pelną ir darbuotojų skaičių bei įtaką ryšių elektronikos rinkoje. RIM beveik ketveriopai padidino darbuotojų skaičių iki 12,000, taip pat išaugo ir jų gaunamas pelnas. Geriausio dešimtuko gale kita Kanados verslovė – *Potash Corp Inc.* (Saskatchewan), didžiausia pasaulyje trąšų gamintoja.

Kanadietis Ian Hacking apdovanotas Norvegijos valstybine Holberg premija (\$700,000 KAN.) už filosofijos darbus, kuriuose jis nagrinėja istorinių aplinkybių poveikį naujų visuomenės vystymo idėjų atsiradimui. Norvegijos Bergeno universiteto premijų komitetas labai gerai įvertino 73 metų mokslininko indėlį, aiškinant šiuolaikinio mokslo sampratą ir jos pasireiškimus fizikoje, kalbotyroje, tikimybių teorijoje, psichologijoje ir psichiatrijoje. Ian Hacking – Toronto universiteto profesorius, knygos *Tikimybių teorijos atsiradimas* autorius. Šioje knygoje autorius nagrinėja tikimybių teorijos užuomazgas 17 šimtmečiu, kituose darbuose jis patvirtina tikimybių teorijos atsiradimą kaip kertinių posūkį mokslo filosofijoje. Norvegijos vyriausybė įsteigė premiją, pagerbdama dramaturgo Ludvig Holberg, gyvenusio 18 š. atminimą.

Mėsos perdirbimo įmonės Maple Leaf vadovai, prisimindami praėjusių metų įvykius, kai dėl listeriozės mirė 22 žmonės, dar kartą paskelbė atsiprašymą dėl šios nelaimės. Kaip parodė valstybinis ir pačios įmonės kontrolierių atliktas itin kruopštus patikrinimas, užkratas išplito, įrengimuose užsilikus bakterijai. Verslovė nukentėjusiems nuo užkrėsto maisto savanoriškai išmokėjo pinigines išmokas. Atlikusi itin kruopštų įrengimų sanitarinį valymą, sugriežtino jų priežiūros taisykles. Pirkėjų pasitikėjimas *Maple Leaf* gaminiais grįžta labai pamažu.

Kanadiečiai mėgsta bevielio ryšio paslaugas, ypač nešiojamuosius telefonus. Bet šis patogumas, ne vienam tapęs įpročiu, kainuoja nepigiai. Tarp pasiturinčių pasaulio valstybių kanadiečiai už įvairias bevielio ryšio paslaugas moka brangiausiai. Vidutinio naudojimosi telefonu laikas, tekstinių žinučių kiekis, vaizdo informacijos perdavimas mažuoju telefonu metams vidutiniškai kainuoja \$500 (JAV). Brangiau moka tik amerikiečiai ir ispanai. Tris ryšių paslaugas teikiančios įmonės diktuoja savo kainas, galima sakyti, be didelės konkurencijos. Gerinant bevielio ryšio paslaugų kokybę jau treči metai veikia skundų tyrimo komisija, tačiau jos darbui trūksta viešumo. Nuo 2010 m. sausio mėn. visos pagrindinės ryšio tiekėjos Bell, Rogers, Telus įpareigojamos skelbti šios vartotojų skundus priimančios komisijos adresus savo mokesčių lapuose bent dukart per metus. **SK**

MŪSŲ TĖVYNĖJE

MAŽIAU MOKINIŲ

Šių metų rugsėjo 1-ąją į mokyklas išeis apie 430,000 mokinių, apie 24,000 mažiau nei pernai. Švietimo ir mokslo ministerio Gintaro Steponavičiaus teigimu, naujuosius mokslo metus pradės 35-36,000 abiturientų ir 28-29,000 pirmokų. Mažėjantis mokinių skaičius reiškia, kad gali reikėti ir mažiau mokytojų. Šis klausimas gali būti sprendžiamas apie 10% pedagogų išleidžiant į pensiją. Ministeris pabrėžė, jog išaugo profesinių studijų populiarumas – mokytiis profesinėse mokyklose pradės apie 44,000 jaunuolių. Mokyklų remontui panaudojamos valstybės ir Europos sąjungos lėšos, šiuo metu finansuojami 95 tokie projektai. Nupirkti 47 nauji mokykliniai autobusai. Iš viso jų yra 474. Šiemet per įvairias programas yra numatytos “šimtamilijoninės lėšos” bendrojo ir ikimokyklinio lavinimo sąlygoms gerinti.

SUSITARĖ DĖL KAPINIŲ

Lietuvos valdžios ir žydų organizacijų atstovai rugpjūčio 26 d. pasirašė sutartį dėl senųjų Snipiškių žydų kapinių. Per 4 metus trukusias derybas Lietuva sulaukė kritikos dėl statybų žydams šventoje Vilniaus vietoje. Sutartyje pritarta vyriausybės nustatytoms kapinių ir apsaugos zonų riboms bei tolesniam bendradarbiavimui dėl įamžinimo ir dėl paveldosaugos sąlygų. Sutartyje nenumatyta griauti ar perstatyti Sporto rūmų, kurie pastatyti ant buvusių kapinių, ar Karaliaus Mindaugo apartamentų. Tačiau šiose teritorijose veikla bus ribojama. Europos žydų kapinių išsaugojimo komiteto pirmininkas Rabbi Schlesingeris sutartį pavadino labai svarbiu įvykiu, kuris padės plėtoti draugiškus santykius tarp lietuvių ir žydų tautų. Šios kapinės Vilniaus centre veikė nuo XVI š. Jos uždarytos XVIII š., o sovietmečiu buvo išardytos.

NUKRITO LĖKTUVAS

Rugpjūčio 25 d. vakarą Kauno prieigose netoli Aleksoto S. Dariaus ir S. Gireno aerodromo nukrito dvivietis lėktuvas “Skylair”. Vienas žmogus žuvo, kitas greitosios pagalbos buvo išvežtas į ligoninę. Lrytas.lt pranešė, kad nukritęs ant žemės lėktuvas užsidedė – iš jo liko tik laužo krūva. Liudininkų teigimu, nelaimė įvyko dar ore. Spėjama, kad užgeso variklis. Tačiau į laukus bandęs nusileisti lėktuvas saugiai nenuitūpė – nukrito ir sprogo. Žuvo Žemės ūkio universiteto miestelio gyventojas, žinomas lakū-

nas Leonas Sakalauskas. Kartu skridusiam Gintautui Mozgirui diagnozuotos daugybinės kūno traumos, jis išvežtas į Kauno klinikas.

INSTITUTŲ PERTVARKA

Vyriausybė rugpjūčio 26 d. pritarė šiuo metu atskirą teisinį statusą turinčius 8 mokslo institutus nuo sausio 1 d. įjungti į universitetus. Vilniaus Gedimino technikos universiteto (VGTU) Termoizoliacijos institutas bus prijungtas prie šios aukštosios mokyklos, Gyvulininkystės institutas ir Veterinarijos institutas įjungiami į Lietuvos veterinarijos akademiją. Architektūros ir statybos institutas, Fizikinės elektronikos institutas ir Maisto institutas taps Kauno technologijos universiteto padaliniais, o Vandens ūkio institutas ir Žemės ūkio inžinerijos institutas įsilies į Lietuvos žemės ūkio universiteto struktūrą. Institutų prijungimu prie universitetų tikimasi efektyviau panaudoti mokslinei infrastruktūrai kurti skiriamas lėšas, sudaryti geresnės sąlygas tyrėjams ir rengti aukščiausios kompetencijos specialistus. Mokslo ir studijų institucijos galės tapti matomomis tarptautiniu mastu, jungtis į tarptautinius tinklus, pasinaudoti ES struktūrinio finansavimo teikiama galimybėmis.

ŽENKLAS – URVE

Lietuvių speleologų-narų komanda nusileido į giliausio pasaulyje urvo Voronja, esančio Gruzijoje, dugną. Žygis į daugiau nei 2 km gylio urvą surengtas Lietuvos vardo tūkstantmečio proga. Aidas Gudaitis, Gediminas Sakalauskas bei Egidijus Purlys rugpjūčio 23 d. pranėrė į apsemtą urvo dalį ir nusileido į patį urvo dugną, esantį 2158 m gylyje, pranešė speleologų klubas “Aenigma”. Urvo dugne speleologai pritvirtino Lietuvos tūkstantmečio ženklą, taip paminėdami Lietuvos vardo 1000-metį. Tai vienintelis urvas pasaulyje, gilesnis nei 2 km. Jis yra Vakarų Kaukazo kalnuose, Gagros kalnyne, Arabikos kalnų masyve. Urvas priklauso Arabikos urvų sistemai.

DAUGIAU ERKIŲ

Erkių sukeliamomis ligomis Lietuvoje užsikrėtė dvigubai daugiau žmonių nei pernai, skelbia Užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir kontrolės centras. Anot ULPKC, ne visos erkės užsikrėtusios sukėlėjais. Lietuvoje Laimo ligos sukėlėju užsikrėtusi vidutiniškai 1 iš 10 erkių, o erkinio encefalito virusu – dar rečiau. Laimo liga gydoma antibiotikais.

LIETUVIŲ TELKINIuose

Argentina

NETEKOME DARBŠTAUS VEIKĖJO. A.a. Albertas Stalioraitis mirė ligoninėje 2009 m. rugpjūčio 5 d. Buvo gimęs Argentinoje 1940 m. gegužės 20 d. Jo tėveliai Juozas ir Valerija Morkūnaitė, senelis Antanas ir dėdė Pranas, abudu Susivienijimo lietuvių Argentinoje (SLA) kūrėjai, nuo mažens jau pradėjo dirbti šioje draugijoje. Vėliau priklausė įvairioms draugijoms ir lietuvių telkinių veikloje. Nuo 1954 m. dalyvavo SLA Lietuvių jaunimo sporto klube, Argentinos lietuvių jaunimo teatre. Buvo nominuotas SLA atstovu į ALOS tarybą (dabartiniu metu PLB – kraštų lietuvių bendruomenė) į VII Seimą, kuris įvyko Kanadoje – Toronto mieste. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, 1993 m. važiuo su žmona į Lietuvą, kur buvo priimtas kultūros ministerio Dainiaus Trinkūno ir jam įteiktas prisiminimas SLA draugijos; kartu aplankė Lietuvą ir gimines. 1997 m. vėl važiuo į Lietuvą ir prezidentui A. Brazauskui įteikė SLA Garbės nario pažymėjimą.

Organizavo Susivienijimo ansamblių kelias išvykas, tarp jų ir į XI Lietuvių tautinių šokių šventę Toronte 2000 m. Priklausė nariu pora metų Kultūros reikalų komisijai.

Albertas Stalioraitis sveikina Lietuvos prezidentą Valdą Adamkų

2005 m. kelionės į Argentiną metu G. Žemkalnis, A. Petrauskas ir A. Kaminskas tarp kitų darbuotojų Albertui įteikė pažymėjimą iš Tautinių mažumų bei išeivijos departamento.

2008 m. spalio 22-24 d.d. įgaliotas ALOS tarybos, pakviestas TMID, dalyvavo Birštono miesto seminare “Valdymas ir informacijos valdymas”.

2009 m. liepos mėn. Lietuvai švenčiant Tūkstantmečio sukaktį, organizavo Susivienijimo šokėjų grupes “Dobilo” ir “Gintaro” dalyvauti Šokių šventėje Vilniuje. Visuomet šokių repeticijose palydėdavo akordeono muzika.

SLA valdybos kadencijose

se nebuvo daug metų, kad jose nepriklausytų.

Sukūrė mėnesinį informacijos biuletinį *Žinios* ir be pertraukos jį redagavo 28 metus. Biuletenyje buvo ne vien tik SLA žinios, bet ir lietuvių telkinio įvykiai ir pageidavimai.

Giliame liūdesyje liko žmona Olga Čižiūtė, dukterys Adriana ir Angelika, keturi vaikaičiai, žentai, brolis Juozas Raul su žmona Elena, o Lietuvoje gausi giminė. Daug draugų ir pažįstamų lydėjo velionį į kapines; po religinių apeigų, SLA pirmininkas inž. J. Brazaitis tarė jausmingus atsisveikinimo žodžius. Sudiev Albertai. Ilsėkis ramybėje. **Inf.**

LOS ANGELES, CA. Iš praeities. Lietuvių Fronto bičiulių surengto literatūros vakaro Los Angeles, CA, 1966 m. gruodžio 10 d. dalyviai. Iš k. programos vedėjas Juozas Kojelis, poetė Elena Tumienė, poetas Pranas Visvydas, solistė Stasė Klimaitė-Pautienienė, rašyt. Jurgis Gliuda, rašyt. Alė Rūta, rašyt. Aloyzas Baronas, muz. komp. Giedrė Gudauskienė, dail. Rita Bureikienė, poetas Bernardas Brazdžionis ir kt.

Lokys – smaližius

Nekviesto svečio sulaukė *Little Tub* kepyklos savininkai (ON). Vieną rytą išgirdę neįprastą triukšmą patalpoje ir atėję pasižiūrėti, jie išvydo lokį, tupintį ant šaldiklio ir skanaujantį kepinus. Teko kviestis pagalbos, kad išprašytų nekviestą svečią lauk. Bet lokys neužmiršo, kur galima nemokamai paskanauti sausainių. Jis sugrįžo kitą naktį, tik liko be saldumynų. Gamtosaugininkai buvo toje vietoje pastatę spąstus ir sugavo smaližių lokį. **Inf.**

ROYAL LEPAGE

Namą ar butą perkant,
parduodant Jums sąžiningai
patarnaus ir patars

DAIVA DALINDA

B.A. broker

Įstaigos – 416-236-1871
Namų – 416-763-7297

Tinklalapis: www.dalindateam.com

NEMOKAMAS ĮKAINAVIMAS. PO 30 METŲ PATIRTIES,
PADĖKOJANT LIETUVIAMS, SPECIALI NUOLAIDA

Lietuviški kryžiai ir Šv. Kazimiero Varpas prie Pasaulio lietuvių centro Lemonte
Ntr. R. Jonaitienės

Įdomus susirinkimas

Liepos 19 d. po šv. Mišių Šv. Antano šventovėje, buv. mokyklos lietuviams skirtame kambaryje susirinkę tautiečiai išklause porą įdomių kalbėtojų. Pirmasis kalbėjo šv. Mišias aukojęs Cicero lietuvių dvasios vadas kun. dr. Kęstutis Trimakas, papasakojęs įdomų nutikimą, matytą birželio 27, šeštadienio vakare Švč. Mergelės Marijos Gimimo šventovėje Marquette Parke. Tą vakarą šventovė buvo pilna, daugiausia filipiniečių kilmės tikinčiųjų, nes čia lankėsi iš Filipinų atvykęs pasaulietis Carmelo Cortez, važinėjęs po visą Ameriką ir darantis savotiškus stebuklus. Pradžioje buvo sukalbėtas Rožinis, o po to atnašauta šv. Mišių auka, kurioje dalyvavo kun. K. Trimakas, kun. klebonas Anthony

Markus ir diakonas Vytautas Paškauskas. Svečias filipinietis parodė, kaip Rožiniai įgautina rožių kvapą, kuris laikosi pora dienų.

Jis nesididžiavo šiuo, galima sakyti, stebuklu, nepriskyrė sau galios valdyti įvykius, tik paaiškino, jog ne jis valdo įvykius. Tvirtino, kad prieš 18 metų (1991-aisiais) jam pasirodė Švč. Mergelė Marija, kuri pakeitė visą jo gyvenimą.

Po kun. dr. K. Trimako kalbėjo neseniai iš Lietuvos grįžusi Birutė Zalatorienė, tėvynėje svečiavusis nuo gegužės pradžios. Ji stebėjo ne tik prezidentinius, bet ir Europos parlamento rinkimus, JAV ambasadorių Lietuvoje pasikeitimą. Matė ir visą šventę, kuri prasidėjo liepos 1-ąją ir baigėsi liepos 6-ąją. Ji parsis-

vežė lietuviškų saldinių, kiekvienas galėjo jų paragauti. Mindaugas Bielskus susirinkusius palepino lietuvišku raguoliu.

Susirinkime lankėsi taip pat Lietuvoje ilgesnį laiką buvusi visuomenės veikėja Marija Remienė, kuri žadėjo pakalbėti kitą kartą. Ji atsinešė kelis egzempliorius didžiulio leidinio, pavadinto *Draugui-100. Už tikėjimą ir lietuviybę*. Buvo galima trumpai jį peržiūrėti ir pasigėrėti.

Pasidžiaugta dideliu tautiečių būriu, kuris atėjo prie lietuviško koplytstulpio sugiedoti Lietuvos himno.

E. Šulaitis

Hamilton, ON

PAGALBA LIETUVOS VAIKAMS komitetas dėkoja p. Bubnienei už \$400 auką. Nuoširdus ačiū.

ATSIŪSTA PAMINĖTI

Juozas Kojelis, *VIENTOS "LIUSTRACIJOS" ISTORIJA*, Kaunas 2009; išleido Juozas Kojelis, Putvinskio g. 38-11, LT-44211 Kaunas; spausdino "Morkūnas ir KO" Kaune; 40 psl. ir viršeliai. Leidinyje pateikiama medžiaga, nurodanti, kaip remdamasi KGB falsifikatais Liustracijos komisija, vadovaujama Dalios Kuodytės, apkaltino solistą Vincentą Kuprį slaptu bendradarbiavimu su KGB, įtarant byloje atsiradusiai įtakai Liūto Morkūno, užsimojusio kompromituoti Juozą Kojelį, V. Kuprio giminaitį, iš dalies ir frontininkų veiklą. Išspausdintas ir Juozo Kojelio laiškas Lietuvos prezidentui Valdui Adamkui, aiškinantis tiesos iškraipymus. Laiške parašyta sudaryti "ad hoc" komisiją V. Kuprio bylai peržiūrėti. Atsakymo į šį laišką negavęs. Leidinys pailiustruotas nuotraukomis ir faksimilėmis. Tiražas 100 egz. Ši dokumentinė medžiaga patvirtina tiesą, kaip nelengva yra nušviesti tikrą žmogaus praeitį ir kaip paprasta – remiantis vienpusiškais parodymais.

LIETUVIAI PASAULYJE

JAV

Domas Adomaitis, chemikos inžinierius, išradėjas, menininkas, besirūpinantis tautinės kultūros vystymusi ir lietuviško meno išlikimu išeivijoje, liepos 25 d. "Seklyčios" patalpose Čikagoje atšventė savo garbingą 100-ąją gimtadienį. Be giminaičių, artimųjų, sukaktuvininko pagerbime dalyvavo Amerikos lietuvių tautinės sąjungos pirmininkas Petras Buchas, Čiurlionio galerijos Inc. valdybos pirmininkas Leonas Maskeliūnas, Čiurlionio galerijos-Jaunimo centro direktorė Laima Apanavičienė, *Dirvos* vyr. redaktorius Vytautas Radžius, ilgametis sukaktuvininko draugas prel. Ignas Urbonas, dail. Magdele-na Stankūnienė, dr. Rožė Šomkaitė ir kt. Po kalbų, sveikinimų ir *Ilgiausių metų* Domas Adomaitis nuoširdžiai visiems padėkojo už surengtą šventę, primindamas, kad dar jis turi svajonių.

Sukaktuvininkas gimė 1909 m. liepos 29 d. Laitiešiniuose, Šiaulių apskr. 1936 m. baigė Vytauto Didžiojo universitetą. Studijuodamas priklausė Neo-Lituania korporacijai ir buvo jos vicepirmininkas. 1934-1940 m. darbavosi Lietuvos finansų ministerijoje. 1944 m. pasitraukė į Vokietiją, vėliau išvyko į JAV-bes. Iki 1947 m. dirbo chemijos tyrimų srityje ir užregistravo 17 naujų išradimų. Domėjosi ir menu; yra sukūręs originalių plastikos skulptūrų. Organizavo meno parodas ir buvo ilgametis Čiurlionio galerijos Čikagoje pirmininkas. Parašė apie dailininką monografiją *Mikas J. Šileikis*, knygą *Laisvųjų ištvėrmės vaisius* ir daugybę straipsnių. Jo rūpesčiu, atgavus nepriklausomybę, surinkti ir į Lietuvą pasiūsti išeivijos menininkų kūriniai.

Lietuvos vyčių organizacijos 96-asis seimas įvyko rugpjūčio 6 d. Wyndham viešbutyje, Oak Brook, IL. Jame dalyvavo prel. Petras Šiurys, Šv. Kazimiero kolegijos Romoje rektorius, prel. Algimantas Bartkus, Lietuvių katalikų religinės šalpos naujai išrinktas pirmininkas. Seimą globojo 16 kuopa, veikianti Čikagos Bridgeport apylinkėje. Buvo sudarytas renginio komitetas, vadovaujamas Roman Martin. Ši organizacija plačiai veikia religinėje, kultūrinėje ir labdaros srityse. Jai pavaldūs ir kiti organizaciniai vienetai: Labdaros fondas, Šv. Kazimiero gildija, remianti Šv. Kazimiero kolegiją Romoje, Šiluvos fondas bei Stipendijų fondas, veikiantys atskirai.

Gudija

Gervėčių šventovėje kasmet, dalyvaujant gausiems maldininkams, švenčiami

Švč. Trejybės atleidai, šventovės vardadienis. Maldininkų atvyko net iš Vilniaus. Pamaldose dalyvavo šio krašto menininkė ir poetė Julija Karmazienė, sovietmečiu kovojusi dėl šventovės likimo. Iš Lietuvos atvyko seimo nariai: Petras Auštrevičius, Auksutė Ramanauskaitė-Skokauskienė (partizanų vado Ramanausko duktė), Danutė Bekintienė, Gervėčių klubo pirmininkas Alfonsas Augulis, kasmet padedantis parapijos klebonui kun. Leonui Nestiukui surengti Švč. Trejybės atleidus. Mišias atnašavo svečias, Pelesos parapijos klebonas kun. Kastytis Krikščiukaitis. Giedojo Girių, Rimdžiūnų ir kitų kaimų moterys lietuviškas giesmes. Po Mišių klebonas kun. L. Nestiukas padėkojo visiems pamaldų dalyviams, pakviesdamas tarti žodį A. Augulį. Pastarasis pristatė seimo narius, trumpose savo kalbose nuoširdžiai dėkojo Gervėčių parapijiečiams, išlikusiems per sovietų ir lenkų okupacijas lietuviais, neišdavusiems tikėjimo ir ugdžiusiems lietuviškai kalbantį jaunimą. Jų nuopelnas, kad krašte veikia nemažai lituanistinių mokyklų, o taip pat Rimdžiūnų ir Pelesos vidurinės mokyklos.

Australija

Adelaidės lietuviai minėjo Lietuvos vardo tūkstantmetį. Sekmadienio rytą, liepos 5 skautai pakėlė vėliavas Lietuvių Namų sodyboje ir Katalikų centre. 12 val. Lietuvių Namų patalpose prie tautinėmis vėliavėlėmis ir gėlėmis papuoštų stalų prasidėjo bendri pietūs. Po jų vyko minėjimo programa. Pirmoje jos dalyje parodytas Viktoro Baltučio dviejų veiksmų vaidinimas *Dievaičių kerštas*, režisuotas Elenos Varnienės; dekoracijos – Vytauto Opulskio. Abiejose vaidinimo dalyse istorikė V. Bardauskaitė įterpė paaiškinimus. Į vaidinimą įsijungė choro "Lituania" choristės ir savaitgalio lietuvių mokyklos mokinukai. Antroje dalyje pasirodė lietuviškos mokyklos mokiniai Olivia ir Hamish Hardy. Olivia lietuviškai deklamavo eilėraštį, o brolis Hamish taip pat gražiai lietuviškai kalbėjo, kas jam yra Lietuva. Adelaidės lietuvių kvartetas "Svajonė" padainavo 3 dainas. Tiek pat ir choras "Lituania"; dirigavo jaunas muzikas Jonas Počius. Po programos visi dalyviai pakėlė šampano taures Lietuvos vardo paminėjimo tūkstantmečio proga ir sugiedojo Tautos himną. Minėjimas baigtas vėliavų nuleidimu prie paminklo žuvusiems už tėvynę. Jį organizavo ALB Adelaidės apylinkės pirmininkė Elena Varnienė. **JA**

Pirmasis lietuvių bankelis Kanadoje, įsikūręs nuosaviuose namuose -

TALKA

LIETUVIŲ KREDITO KOOPERATYVAS

830 Main Street East, Hamilton, Ontario L8M 1L6

Tel. 905 544-7125 Fax. 905 544-7126

Darbo valandos: pirmadieniais, antradieniais ir ketvirtadieniais - nuo 9 v. ryto iki 5 v.p.p., trečiadieniais - nuo 9 v. ryto iki 1 v.p.p., penktadieniais - nuo 9 v. ryto iki 7 valandos vakaro, šeštadieniais - nuo 9 v. ryto iki 12 v. dienos. Liepos ir rugpjūčio mėnesiais šeštadieniais uždaryta.

AKTYVAI PER 62 MILIJONUS DOLERIŲ

MOKAME UŽ:
taupomąją sąskaitą0.25%
čekių sąskaitą iki0.25%
INDĖLIAI:

90 dienų indėlius0.50%
180 dienų indėlius0.50%
1 m. term. indėlius1.50%
2 m. term. indėlius1.90%
3 m. term. indėlius2.40%
4 m. term. indėlius2.65%
5 m. term. indėlius2.85%
RRSP ir RRIF

(Variable)0.50%
1 m. ind.1.50%
2 m. ind.1.90%
3 m. ind.2.40%
4 m. ind.2.65%
5 m. ind.2.85%
PASKOLAS

Asmeninės nuo3.90%
Nekiln. turto 1 m.3.90%
ATIDARYKITE TALKOJE NAUJA

TAUPOMĄ SĄSKAITĄ, ATLEISTA NUO VALSTYBĖS MOKESČIŲ -
(Tax-free savings account - TFSA)

MOKAME PALŪKANAS:

Variable - 1.50%
1 metams - 1.75%
2 metams - 2.25%
3 metams - 2.50%
4 metams - 2.75%
5 metams - 3.10%

• **Nemokami čekių sąskaitų apmokėjimai**

• **Narių santaupos apdraustos TALKOS atsargos kapitalu**
3 mln. dol. ir Kanados valdžios iki \$100,000.00 sumos draudimu

Sekite kasdienę informaciją apie nuošimčius TALKOJE
MASTER CARD KREDITO KORTELE - INTERAC KORTELE
TINKLAPIS: www.talka.ca

Italija - žavi, įvairi ir įdomi

Tęsinys iš 33-34 nr.

GEDIMINAS KURPIS

Piazza Erbe, turgavietė, kurioje kadaise būdavo pardavinėjami prieskoniai, vaistažolės, dabar gali nusipirkti įvairiausių maisto produktų, vaisių ir net laukinių grybų. Vidury aikštės fontanas, kurį puošianti statula yra iš romėnų laikų, liudijanti, kad čia “turgavota” net 2000 metų. Kunigaikščių rūmuose-tvirtovėje dabar muziejus, už kurio tokio paties stiliaus puošnus tiltas, kuriuo reikalui esant galima buvo iš tvirtovės pabėgti. Tame muziejuje buvo viena statula, kurią aš norėjau dar sykį pamatyti – statula *besišypsančio* riterio ant žirgo.

Veroną per 2000 metų valdė romėnai, vizigotai, lombardai, net ir bavarai, kol 1257 metais Mastino della Scala pavertė ją savo šeimos (*Scaligieri* klano) nuosavybe ateinantiems 124 metams. Kažin ar Veronoj buvo Montecchi ir Capuleti šeimų nesantai-ka, bet visame Apeninų pusiasalyje vyko ginčas tarp Guelphs (gvelfų) ir Ghibellines (gibelinų). Pirmieji buvo popiežiaus, antrieji (Šventosios Romos) imperatoriaus pusėje. Scaligieri buvo gibelinai, todėl dažnai būdavo popiežiaus ekskomunikuojami, bet jie greitai ir “diplomatiškai” dėl to susitvarkydavo: pavyzdžiui, Alberto della Scala sudegino keliolika savo belaisvių kaip heretikus, ir vėl “už nuopelnus” sugrįžo į gerųjų tarpą.

Žymiausias iš visų *Scaligieri* buvo Cangrande alla Scala. “Cangrande” angliškai skambėtų (labai taikliai) “Top Dog”, lietuviškai gal būtų “Ypatingas šuo”. Kodėl šuo? Padavimas sako, kad kai jo mama laukėsi (maždaug porą dešėtkų metų prieš DLK Gediminui susapnuojant Geležinį vilką), ji susapnavo, kad pagimdys šunį, kurio lojimą išgirs visas pasaulis. Tais laikais sapnais buvo labai tikima, todėl gimusi sūnų pavadino *Cangrande*. Vaiką visi mylėjo, ir 1294 m. jo tėvas Alberto della Scala dar ketverių metų nesulaukusį įvesdino į riterius (Itali-

joj į riterius ne taip rimtai žiūrėjo, kaip Prancūzijoje ar Vokietijoje), bet jis įrodė vėliau, kad buvo to vertas, nes suaugęs buvo ne tik menininkų globėjas ir rėmėjas, bet ir puikus karys, apsukrus valdovas. Jis mirė 1329 metais ir buvo pagerbtas kaip “Veronos, Vicenzos, Paduos, Treviso ir kitų mažesnių miestų valdovas”.

Venecija – San Marco aikštė, Romos imperijos tetrachai: Diocletian, Maximian, Valerian ir Constance

Grįžtu prie to besišypsančio riterio statulos. Man ji labai patiko, nes yra kitokia, negu visos kitos riterių ir valdovų statulos – rimti veidai, puikiai atrodantys žirgai, vyriškos pozos. Cangrande sėdi ant nedidelio arkliuko, tarp ausų papuošto sparnuotu šunimi, atmetęs ant nugaros šalmą su sparnuotu šunimi, į abi kišenes įkimštos sparnuotų šunų statulėlės, pats su pilvuku ir šypsosi, kaip katinas žiūrėdamas į lašinius. Kur kitur rasi tokią statulą!

Beje, per šią kelionę sužinojau, kodėl Milano operos rūmai pavadinti Teatro alla Scala, nors ten arti nėra nei kopėčių, nei laiptų. Pasirodo, kadaise ten stovėjo šventovė *Santa Maria della Scala*, kurią 1381 m. statydino viena iš Scaligieri šeimos, Regina della Scala. Ta šventovė buvo nugriauta ar pati sugriuvo, o jos vietoje 1778 metais buvo pastatytas naujas operos teatras, kurį pavadino Nuovo Regio Ducal Teatro alla Scala, nes žemės plotas po teatru dar buvo *Scaligieri* palikuonių nuosavybė.

Vicenza ir Venecija

Vicenzoje sustojome trumpai, nes jau artėjo pavakarys. Miestelis yra įdomus, galbūt net ir labai įdomus architektams, nes čia gyveno ir kūrė apsukrus mūrininkas tapęs garsiu architektu – Andrea Palladio (1508-1580). Jis statė savo nepakartojamo stiliaus pastatus, turtingų didikų rūmus, šventoves Vicenzoj ir apylinkėse, ir miestiečiai juo didžiavosi. Vienas iš likusių jo planuotų pastatų yra *Teatro*

Olimpico, kurį mes apžiūrėjome. Pastatas statytas iš medžio ir tinko, bet nudažytas, kad atrodytų kaip marmorinis. Palladio jį suplanavo ir pradėjo statyti 1579 m., bet jį užbaigti turėjo jo mokinys Vincenzo Scamozzi. Įdomios yra jo scenos dekoracijos su taip nupaišytomis gatvėmis, kad atrodo labai ilgos. Teatro atidarymui 1585 m. buvo statoma Sofoklio drama *Oedipus Rex*, dabar ten vyksta koncertai, rečitaliai.

Miesto turgaus aikštėje, pavadintoje architekto vardu, stovi Andrea Palladio statula, paprastai tankiai apstatyta pardavėjų palapinėmis. Katedra per II Pasaulinį karą buvo bombardavimo metu labai apgriauta, bet po karo buvo atstatyta, dabar – vėl remontuojama. Iš Vicenzos netrukus privažiavome ir Venecijos Mestre priemiestį, kur apsistojome paskutinėm dviem naktim “Albatros” viešbutyje.

Kitą rytą su *vaporetto* buvom nuplukdyti į prieplauką netoli San Marco aikštės. Lynojo, bet tai mums ūpo nesugadino. Vedami vietinės vedlės (pagal taisykles, mūsų vadovas, nors ir labai gerai pažintų vietovę, negali mūsų pavedžioti po ją be vietinio vedlio) aplankėme Dožų rūmus (*Palazzo Ducale*) su didžiule ir su nepaprastai gražiomis dekoruotomis lubomis didžiąja sale (*Sala del Maggior Consiglio*), auksu blizgančia laiptine, kieme bronzinius šulinių dangčius, Atodusių tiltelį, kalėjimo patalpas. Iš ten patraukėm į San Marco baziliką su Bizantiško stiliaus kupolais, viduje blizgančia aukso spalvos mozaikomis; altoriaus priedangą paremta alabastro (tikriausiai iš Egipto) kolonomis, pagrindinis altorius iš 250-ties aukso plokščių, pagamintų X š. auksakalių, išdabintų brangakmeniais.

Vedlė dar nuvedė į stiklo gamyklą, kur buvo mums pademonstruotas stiklo pūtimo menas – per kelias minutes iš karšto stiklo burbulo gimė graži vazelė. Po to mus išleido porai valandų pasivaikščioti po miestą, bei pavalgyti pietus. Kiek kartų buvau Venecijoje, tiek kartų pasiklydau – šį sykį taip pat, bet neilgam. Venecijoje gatvių pavadinimų kaip ir nėra, bet yra rodyklės: į *San Marco* aikštę, į *Rialto* tiltą ir *Piazzale Roma* aikštę. Jei pasiklysti, tai visuomet gali prieiti prie Didžiojo kanalo, kur yra daug keleivinio *vaporetto* sustojimo vietų. Pasi-vaikščiojau prie Rialto tilto, ieškojau *La Fenice* operos teatro, pažiūrėti, kiek jo atstatė po 1996 m. gaisro, bet taip ir nesuradau – pasiklydau ir grįžau į San Marco nieko nepešęs.

Grįžom į viešbutį pavargę, bet vėl atgijom kartu valgydami paskutinę vakarienę. Atsisveikinome su paslaugiuoju Andrea ir kitą rytą jau ieškojome savo skrydžių *Marco Polo* oro uoste.

Pabaigai – mano padėjėjai

Buvo malonu berašant iš naujo išgyventi kelionės išpūdžius. Jiems papildyti pasinaudojau keliomis knygomis (prieš ar po kelionės), kurias noriu suminėti. Apie karalienę Christiną – Brenda R. Lewis *Dark History of the Kings and Queens of Europe*, apie Cangrande – Orville Prescott *Lords of Italy*, apie kardinolą Radvilą – bostoniškę lietuvišką enciklopediją, apie K.M. Oginskį *Žemaičių žemės* nr. 2008/3(60), apie Montecassino mūšį – Janusz Piekalkiewicz *The Battle for Cassino*, apie visa kita – DK Travel Guides, Andrea ir kitų vedlių pasakojimais, interneto svetainėmis, savais išpūdžiais ir nuotraukomis. **(Pabaiga. Ntrs. G. Kurpio)**

Vicenza – Teatro Olimpico scena ir dekoracijos

RASA NORKUTĖ

Rugpjūtis pilnas gamtos gėrybių. Nuo mėnesio pradžios – vasariniai obuoliai, raudonkekėm išplieks šermukšnių uogos, ryškiai sušvis putinai. Aptils daugelio paukščių giesmės – jiems daug rūpesčių. Vieni ruošis žiemai, kiti – skrydžiams į pietus. Pirmiausia išskris čiurliai (100 km per valandą). Kelionėm būriuosis gandrai. Ko galime tikėtis iš rugpjūčio? Sinoptikų nuomone, rugpjūtis vienu laipsniu būna vėsesnis už liepą, nors kas ketveri metai – šiltesnis už

liepą. Rugpjūčio saulė švelnesnė ir malonesnė.

Jei rugpjūtį padidėja oro drėgmė, sušvelnėja jos ultravioletinis spindėjimas, tada saulės įdegimas ir laukuose, ir prie jūros mažiau pavojingas. Paprastai rugpjūčio oras išyla vidutiniškai iki 20-22 laipsnių, nors kartais gali įšilti ir iki 28-30 l. Esant šiaurės oro prietakai, mėnesio pabaigoje galimos nakties šalnos. Jų nebūna tik pajūryje.

Rugpjūtis Lietuvoje

Tyliai traukiasi vasara, išsinešdama spalvas, vešlią žalumą. Tamsėja žvaigždėtos naktys. Išskris gegutės, lakštingalos, volungės, nuklykaus gervių virtinės. Kelionei būriuosis varnėnai, kovai, kregždės. Miškai baigia brandinti savo dovanas – įvairias uogas. Bet neskubėkime jų skinti, kol visai neprinoks.

Pasidžiaukime rugpjūčiu. Jis – mėlynuojančių šilų mėnuo – taip jį vadindavo mūsų tėvai. Giedriomis dienomis,

kai oras skaidrus, laukų ramybėje – gelsvos kalvos, mėlynuos šilajai ir žemiau nusileis dangus. Tai pražydę vėdrynai lyg tėviškės ežerai. Giedrą rugpjūčio dieną pakeliaukim su lengvais baltais debesėliais mėlynais dangaus takais.

Pamažu vėsta rugpjūčio orai, trumpėja dienos. Lyginant su ilgiausia metų diena, rugpjūčio 15-ą ji sutrumpės 3 valandomis ir 39 minutėmis. Pasklaidžius metraščius, suži-

nome, kad Lietuvoje buvo ir keistų vasarų. Štai keletas užrašų.

1473 metais stipri sausra buvo Lenkijoje ir Lietuvoje: miškai ir šilai degė. Žiemkenčiai ir vasarinis derlius visiškai pražuvo. Daug miestų degė.

1571 metais vasarą tris dienas buvo toks šaltis, kad žieminiai javai iššalo...

Kitais metais po bado siautė stiprus maras Volynėje, Padolėje ir Lietuvoje. Pasak metraščių, mūsų klimatas XIV-XVI š. buvo labai nepastovus.

Lietuvos vardo Tūkstantmečio šventė š.m. liepos 3-7 dienomis Vilniuje iškilmingai paminėta šokiais, dainomis, sportu, vaidyba, senovės atkūrimu, visos tautos nuskambėjusiu himnu ir laisvės džiaugsmu. Nuotraukoje šokių akimirkos iš “Laiko brydėm” šventės, įvykusios Vilniaus “Žalgirio” stadione liepos 6 d.

Pabūkime kartu dainuodami

NIJOLĖ BENOTIENĖ

Taip noriu garsiai pašaukti kur nors aukščiau užsilipti ir visiems priminti, kad atėjo pats laikas pradėti dainuoti, nes po 9 mėnesių (koks sutapimas) Toronte skambės 9-oji dainų šventė “Daina aš gyvenu”. Šventė, kurią rengėjai ruošia nuo pat 8-osios dainų šventės pabaigos; kai iš Čikagos pasiėmė tą dirigento lazdelę ir šventės vėliavą, taip po ją “sulindę” iki dabar planuoja ir organizuoja ir žada šventę būsiančią tokią, kokios dar niekad nėra buvę. Tai kaip galima susilaikyti iš susijaudinimo ir nepranešti jums visiems.

Kai penkiolika metų išeivijoje dainos buvo nutilusios, kai dainų šventės atrodė idealistų sapalonė, įvyko stebuklas, ir mes visi, net netikėdami savo jėgomis, 2006 metais Čikagoje užtraukėm dainą. Tai fenomenas šioje materialistinėje visuomenėje, kurioje dvasiniam augimui yra palikta labai mažai vietos, kurioje menas, teatras, muzika yra įdomūs tik mažam visuomenės sluoksniui.

Mes savo bendruomenėje turime šaltinius tradicijų išlaikymui, bet ar visi tą įvertinam ar didžiuojamės savo tautos tūkstantį metų kauptu kultūriniu lobiu, jo unikalumu ir istorija? Atsakymų dabar nelaukiu, atsakymas bus akivaizdus ateinančiais metais 9-ojoje dainų šventėje čia pat po mūsų Kanados dangumi, mūsų mieste – Toronte.

“Žmogau atsibusk, negi tu jau nesusimąstai, kad tik valgai ir kakoji? Tu tik pasižiūrėk, va čia – tavo šeimos albumas, o čia – tavo senelio laiškai. Žiūrėk, čia dar močiutės tau padovanotas šaukštelis. O va ta kojinė, dar tavo motulė numezgė – tokios jau daugiau niekas nenumegs,” – rašė muzikologė, televizijos laidų vedėja, folkloro švenčių

organizatorė Zita Kelmickaitė kreipdamasi į abejinguosius dėl Lietuvos dainų švenčių.

Šią vasarą Vilniuje vyko Lietuvos Tūkstantmečio dainų ir šokių šventė. Į sostinę suplaukė daugiau kaip 60,000 dalyvių ir žiūrovų. Kiti sėdėjo namuose ir švente džiaugėsi prie televizijos ekranų. Pasak televizijos laidų vedėjos Z. Kelmickaitės, dainų šventės žiūrovų skaičiai buvo tiesiog nerealūs! Ji sako: “Kiekvienas Lietuvos žmogus šitą šventę įsileido į savo namus. Ir žiūrėjo ją ištisai. Kartais po keturias valandas. Išprotėję lietuviai... Dainų šventės dienomis žmonės suprato, kaip jiems jos reikia. Kaip žmonėms reikia pabūti kartu. Jie šventėje pasijuto tauta”.

Jeigu Lietuvos žmonėms reikia pabūti kartu, tai mums, išeiviams, tas yra būtinybė, kad išliktume lietuviais. Būtinybė sueiti kartu palikus visus kasdieninius rūpesčius, sueiti ir prakalbėti lietuviška šnektą ir išdainuoti, kas širdį priverčia smarkiau plakti ar akis šypstotis. Dar ir dėl to turime sueiti kartu, kad nesame savoje žemėje, kad mūsų vietiniai televizijos ekranai ne-transliuos mūsų išeivijos 9-osios šventės, kad viskas kas mus jungia, tai tik laikas ir mes patys, ir tas lietuviškas žodis, kurį tik mes tesuprantame pasakę vieni kitiems, o kartojame jį tikėdamiesi, kad tą lietuvišką žodį kartos ir mūsų vaikai. “Niekas neįstengs paneigti 200% 8-osios Dainų šventės didingo pasisekimo! – po šventės mintimis dalijosi Edmundas Petrauskas – galėkitės ir dramblių ašaromis verkite visi, kurie galėdami būti dainoriais ar klausytojais, nebuvote! Išsipirkti tegalėsit tik dalyvaudami 9-ojoje dainų šventėje Toronte!”.

Tai ir noriu visus pakviesti jungtis į esamus mūsų dai-

nos vienetus, į choras, į ansamblius, kad repeticijų kambariuose neliktų nė vienos tuščios kėdės, kad nė vienam nereikėtų drambliaus ašaromis verkti nepatekus į šventę. Šventės vyriausia menovė Dalia Viskontienė praneša, kad suaugę nuo 30 metų ir PLIUS mielai kviečiami jungtis prie choro “Volungė” repeticijų, kurios prasidės rugsėjo 11 dieną Prisikėlimo parapijos choro kambaryje 7 val. vakaro. Jaunimas nuo 16 iki 29 metų kviečiami į Toronto jaunimo choro repeticiją rugsėjo 13 dieną, 4 val. Prisikėlimo parapijoje, o jaunimėlis nuo 7 iki 15 metų kviečiami jungtis į Prisikėlimo parapijos jaunimo choro gretas sekmdieniais po 10.45 val. Mišių.

Visi kiti, kurie galvojate, kad dainuoti tikrai nesigaus, jus kviečiu būti dainų šventės ambasadoriais. Skelbkite šią džiugią žinią apie mūsų miestą, o ypač apie mūsų lietuvių bendruomenę, kurioje yra tiek daug pasišventusių, talentingų ir darbščių žmonių, jau eilę metų tegyvenančių vien dainų šventės rūpesčiais ir jos ruošimu. Raginkite savo vaikus, vaikaičius, draugus ir pažįstamus jungtis prie šio didžiausio įvykio, grįžtančio pas mus po 32 metų. “O Lietuvos ėjimas į Vingio parką man siejosi su ėjimu į karą, – rašė Ferdinandas Kauzonas *Respublikos* apžvalgininkas – Už Lietuvos išlikimą. Kaip kitados į mišką, o gerokai vėliau – į Atgimimo mitingą tame pačiame parke. Už išlikimą. Už Lietuvą”.

O mes pasisavinę šį kvietimą stokime į gretas už mūsų vaikus ir vaikaičius, už mūsų tradicijų išlikimą svetimos žemės, tarp svetimų kalbų, nes mūsų išlikimą lietuviais apsprendė ne žemė, o žmogus, išlaikęs ir perdavęs vaikams viską, kas brangiausia.

KULTŪRINĖJE VEIKLOJE

Europos tautų kultūrų festivalis “Europiada 2009”, šiais metais jau 46-tasis, vyko liepos 22-26 dienomis Klaipėdoje. Festivalyje dalyvavo apie keturis tūkstančius atlikėjų iš 22 valstybių. Rengėjams į pagalbą savanoriais atėjo apie 200 jaunuolių, kurie rūpinosi festivalio dalyviais. Dalyviai įsikūrė septyniolikoje mokyklų, o prie LCC tarptautinio universiteto buvo pastatytas didžiulis paviljonas – valgykla, kurioje buvo aptarnaujami ir vegetarai. Vasaros estradoje, kur vyko pagrindiniai koncertai, buvo sumontuotos keturios šokių platformos ir trys scenos muzikantams. Teatro aikštėje pastatyta dar viena scena vaikų ir jaunimo grupių koncertams.

Įspūdingiausia šventės dalis – visų dalyvių eitynės su šokiais, muzika ir dainomis pagrindinėmis Klaipėdos gatvėmis. Pirmos dienos vakarą Teatro aikštėje vyko Lietuvos tautinės kultūros pristatymas, kuriame dalyvavo Klaipėdos krašto ir keturių kitų Lietuvos sričių folkloro bei etninės grupės. “Verpetai”, “Kuršių ainiai”, “Alka”, “Mingė”, “Kuršiukai”, “Alkiukai”, “Vilnelė”, “Raskila”, “Gondinga” atliko gražiausias lietuviškas dainas ir šokius. Kitą dieną uostamiesčio Turgaus gatvėje “įsitaistė” apie du šimtus amatinių ir virėjų, suvažiavusių iš visos Lietuvos, kurie demonstravo savo talentus bei kulinarinį paveldą ir siūlė lankytojams savo rankdarbius bei valgius. Jaunimui Menų kieme vyko pamokos, kuriose lietuvičiai mokė savo bendraamžius iš svetur austi, lieti žvakes, šlifuoti gintarą, pinti kasytes, velti, drožinėti medį, o per specialias šokių pamokas mokė šokti seną lietuvišką šokį “Latrišką”.

Per penkias festivalio dienas vyko dešimtys koncertų, įvairių tautinių grupių pasirodymai vyko gatvėse, atvirose miesto aikštėse. Bet didieji – atidarymo, uždarymo, Muzikos vakaro – koncertai vyko Vasaros koncertų estradoje. Pasak Europiados tarptautinio organizacinio komiteto pirmininko Bruno Peeters, dalyvavusio Klaipėdos šventėje, Europiada – pirmoji kasmetinė Europos tautų bendra kultūrinė šventė nuo 1964 metų. Pirmąją suruošė Flamandų folkloro draugija su 600 atlikėjų, vėliau į festivalius suvažiavo net iki 8,000 dalyvių iš visos Vakarų Europos. Plečiamą ir švenčių geografiją: 2004 m. festivalis buvo Latvijoje, dabar – Lietuvoje.

VIII Tarptautinis festivalis “Vargonų vasara 2009” Nidos evangelikų liuteronų šventovėje, prasidėjęs gegu-

žės pabaigoje, baigėsi liepos 4 dieną. Šiemet jis buvo skirtas šios šventovės vargonų 25 metų sukakčiai. Festivalyje koncertavo vargonininkai iš Austrijos, Čekijos, Latvijos, Lietuvos, Šveicarijos ir Pietų Korėjos. Festivalį rečitaliu užbaigė profesorius Leopoldas Digrys, ilgametis Nidos vargonų festivalio organizacinio komiteto narys, kuris atliko J.S. Bacho kūrybą programą.

440-ųjų Liublino unijos metinių iškilmės vyko liepos 1 dieną Liublino pilies Didžiojoje menėje. Iškilmėse buvo ir Lietuvos, Lenkijos bei Ukrainos prezidentai, kurie ta proga dalyvavo pamaldose, apžiūrėjo Katedros lobyną, lankėsi Švč. Trejybės koplyčioje ir prie Liublino unijos paminklo, padėjo gėlių prie popiežiaus Jono Pauliaus II ir kardinolo Stephan Wyszynskio paminklų, atidengė atminimo lentą “Nuo Liublino unijos iki Europos sąjungos”. Liublino katalikiškame Jono Pauliaus II universitete Lietuvos prezidentui buvo suteiktas Garbės daktaro titulas.

Liublino unija tarp Lietuvos didžiosios kunigaikštystės ir Lenkijos karalystės buvo sudaryta 1569 metų liepos 1 dieną Liubline, o liepos 4 dieną buvo karaliaus Žygimanto Augusto patvirtinta. Unijos akte buvo skelbiama, kad LDK ir Lenkijos karalystė susijungia į federacinę valstybę – Abiejų Tautų Respubliką, kuri turi vieną vadovą, renkamą visų Lietuvos ir Lenkijos bajorų luomų Lenkijoje ir karūnuojamą Krokuvoje. Unija įteisino Abiejų Tautų Respublikoje vieną seimą ir vieną senatą ir tai, kad visi vidaus ir užsienio politikos klausimai bus sprendžiami bendrame seime. Lietuvos ir Lenkijos bajorams įleista visoje Respublikoje įsigyti dvarų, tarnybų, keisti gyvenamąją vietą.

Unijos 440-ųjų metinių proga šiemet į Vilnių planuojama atvežti garsųjį Jan Matejkos paveikslą “Liublino unija”, nutapytą 1869 metais, minint unijos 300-sias metines. Didžiulis paveikslas – 3 metrų aukščio ir 5 metrų ilgio – pasiliks Vilniaus Taikomosios dailės muziejuje nuo lapkričio mėnesio iki kitų metų pavasario. J. Matejkos paveikslo kompozicija telkiasi ties unijos priesaikos scena renesansinėje Liublino pilies menėje. Paveikslo centre iškėlęs kryžių stovi karalius Žygimantas Augustas, aplink jį pavaizduoti Lietuvos ir Lenkijos aukštieji dvasininkai, karvedžiai, didikai, tarp kurių ir Mikalojus Radvila Rudasis, vienintelis nepasirašęs unijos ir nutapytas klūpantis su ištrauktu kardu. **GK**

Prisikėlimo

Kredito Kooperatyvas

www.rpcul.com

Aktyvai virš 90 milijonų dolerių

TERMINUOTI INDĖLIAI		SĄSKAITOS	
90-179 dienų	0.50%	Taupomoji sąskaita	0.50%
180-364 dienų	0.50%	Kasdieninių palūkanų	
1 metų	0.85%	čekių sąskaita iki	0.10%
2 metų	1.10%	Amerikos dolerių kasd.	
3 metų	1.50%	palūk. taupymo sąskaita	0.10%
4 metų	1.75%	Amerikos dol. GIC	
5 metų	2.00%	1 metų term. ind.	1.00%
GIC		SUTEIKIAME	
1 metų "cashable"	1.15%	Asmenines paskolas	
1 metų	1.40%	nuo	4.75%
2 metų	1.90%	Sutarties paskolas	
3 metų	2.25%	nuo	4.75%
4 metų	2.50%	Nekilnojamo turto paskolas	
5 metų	2.75%	Su nekinančiu nuošimčiu	
RRSP, RRIF ir TFSA		1 metų	3.50%
TFSA, RRSP ir RRIF		2 metų	4.00%
atviras, kintantis.....	1.25%	3 metų	4.50%
1 metų	1.65%	4 metų	4.75%
2 metų	2.15%	5 metų	5.00%
3 metų	2.50%	Su kintančiu nuošimčiu	
4 metų	2.75%	1, 2, 3 metų	3.25%
5 metų	3.00%	■ Suteikiame CMHC apdraustas nekilnojamojo turto paskolas ■ Suteikiame komercines nekilnojamojo turto paskolas	
MŪSŲ ADRESAS:		Keliaujant į Europą neužmirškite įsigyti AMEX EURO ČEKIŲ ir GRYŲŲ PINIGŲ NAUDOKITĖS "INTERAC-PLUS" KORTELE	
3 Resurrection Road Toronto, Ontario M9A 5G1 Tel.: 416-532-3400 Fax: 416-532-4816			
Darbo laikas:			
Pirm., antr., treč.	9:00- 3:30	Mūsų tikslas - ne pelnas, bet sąžiningas patarnavimas	
Ketvirt., penkt.	9:00- 8:00		
Šeštadieniai	9:00- 1:00		
Sekmadeniai	8:30-12:45		
ANAPILYJE:			
Tel.: 905-566-0006			
Fax: 905-566-1554			
Darbo laikas:			
Ketvirtadieniai	12:00- 7:00		
Penktadieniai	11:00- 6:00		
Sekmadeniai	9:00-12:30		

TFSA

RRSP ir RRIF

SGIC*

1 metų	2 metų	3 metų	4 metų	5 metų
1.65%	2.15%	2.50%	2.75%	3.00%
1.65%	2.18%	2.56%	2.87%	3.19%

Sudetinių palūkanų įplauka / Compounded interest

*metų pabaigoje nemokama papildomų palūkanų

 ONTARIO LAND SURVEYOR

TOMAS A. SENKUS, B.Sc., O.L.S., O.L.I.P.

40 Burrows Avenue, Toronto, Ontario M9B 4W7

E-mail: tomsenkus@rogers.com

TEL: (416) 237-1893 **FAX: (416) 237-0426**

A black and white portrait of a woman with curly hair, smiling. She is wearing a dark top. The background is dark and out of focus.

ORTODONTĖ

Dr. Skaistė Našlėnaitė
D.D.S., M.Sc., Ortho. Dip., FRCD (C)

Royal York Orthodontics
3029 Bloor Street West
(prie naujos 'PARAMOS')

Toronto ON, M8W 1C5
Tel. (416) 207-0885

Kviečiame mažus ir didelius!

Pokario Lietuva

Atkelta iš 3-čio psl.

Kitas dalykas, kad pasaulis tam paliudijimui buvo aklas ir kurčias. Bet, reikia tikėtis, ne akli ir kurti bus mūsų ainiai. Juk būtina save gerbiančiai tautai rasti jėgų pasipriešinti net pačiam likimui, kad ir koks jis būtų rūstus, skaudus ar ironiškas. O likimo ironija mūsų tautai pavirto faktas, kad toji armija, prieš kurią ji sukilo, atėjo rezistentų malšinti apauta, pamaitinta ir iš dalies apginkluota tos valstybės, iš kurios jie patys laukė pagalbos ir supratimo. Ar antrą kartą Raudonoji Armija į Lietuvą nesuvažiavo amerikoniškais sunkvežimiais ir pamaitinta amerikoniška "tušonka"?

Pokario laikotarpis yra bene tragiškiausias, rūščiausias, daugiausia žmonių aukų pareikalavęs laikotarpis visoje ilgaamžėje Lietuvos istorijoje. Deja, jis mūs istoriografijoje kol kas dar balta dėmė. Bene keisčiausia ir skaudžiausia kad tie žmonės, vyrai ir moterys, kurie su ginklu rankose kovojo prieš Tarybų valdžią – iš tikrųjų ne tarybų – dar iki šiol, ignoruojant elementariausią logiką ir falsifikuojant marksistinę teoriją, vadinami įvairiais vardais. O iš tikrųjų šis pasipriešinimo judėjimas vargu ar gali būti kvalifikuotinas kitaip, kaip partizaninė kova. Juk iš esmės buvo kovojama prieš svetimos kariuomenės invaziją. Ir kovojama specifinėmis partizaninėmis sąlygomis. Todėl jokių būdu jam netinka ir pilietinio karo ar klasių kovos pavadinimas. Juk vietos liaudies gynėjai buvo tik negausus svetimųjų suorganizuotas būrys, kuris nebūtų turėjęs ir negalėjo turėti kiek rimtesnės įtakos kovos baigčiai. Be to, jeigu mes partizanais vadiname tuos kovotojus, kurie II Pasaulinio karo metu buvo iš šalies gilumos lėktuvais gabenami ir parašiu-tais nuleidžiami į priešo užnugarį, tai stichiškai sukilę prieš jiems primestą santvarką žmonės, atrodo, savaime šio vardo nusipelno. O ką dar sako paskelbta amnestija? Argi ji skelbiama banditams?

O kiek prirašyta ir pripasakota apie “banditų” žiaurumus! Ir pirmiausia tokius žiaurumus, kurių aukomis tapdavo net niekuo dėti piliečiai, jų maži vaikai. Manau, kad čia vieną kartą reikia viską išsiaiškinti iki galo. Ir išsi-

aiškinti nesistengiant tų žiaurumų, kurių buvo tiek iš vienos, tiek ir iš kitos pusės, nei paneigti, nei pateisinti, o tik pamėginti atskleisti jų šaknis. Ir, beje, tiriant tas šaknis, jeigu mūsų akys dar neaptrauktos valkiu ir neatbukęs teisingumo jausmas, mes neišvengiamai stabtelėsime ties klaidiu vaizdu – miestų gatvėse ir aikštėse išdriekti, neretai sudarkyti žmonių lavonai. Ir dar tokie lavonai, kurių niekas neturi teisės ne tik laidoti, bet ir kuo nors išsiduoti turėjęs su jais ryšį. Kieno tie lavonai? “Miškinių”. Kieno tai darbas? Žmonių, kurie kovoja už liaudies šviesų rytojų, už socializmą. Žmonė valia? Tautų vado, mokytojo, tėvo.

Ir tai buvo daroma, kai kovojančių šalių aistros dar tik brendo, dar nepasiekė apogėjaus. O turint galvoje, kad lavonų ir kapinių išniekinimas Lietuvoje – ir ne tik Lietuvoje – jau nuo seno buvo laikomas bene didžiausiu, tiesiog dangaus keršto šaukiančiu nusikaltimu, bus ir suprantamas – jeigu jau nepateisinamas – beribis “miško brolių” pasipiktinimas ir įsiūtis, kuris vėliau, progai pasitaikius, kai kada išsiliedavo besaikiu žiaurumu. Be to, nederama pamiršti, kad miškinų žiaurumas buvo priremtų prie sienos, suluošintų klaikių gyvenimo sąlygų ir neturinčių ateities žmonių žiaurumas. O jeigu prie to pridursime įvairiausias provokacijas, sąmoningai paruoštas ir inkriminuojamas “miško broliams”, vaizdas bus dar pilnesnis. Juk jokia paslaptis, kad miškininkų vardu neretai pasinaudodavo ne tik kriminalinis pasaulis, bet ir represijų meistrai.

Liaudies gynėjų, ir ypač jų organizatorių žiaurumas, kuris nė kiek ne mažesnis buvo, psichologiškai daug sunkiau suprantamas, paaiškinamas ir juo labiau pateisinamas. Juk jų rankose buvo garizonai, laimėtas karas, kur kas normalesnės gyvenimo sąlygos, valdžios parama, ateitis. Tad argi ne iš pastarųjų pirmiausia reikėjo laukti bent daigelio didžiadvasiškumo bei elementariausio riteriškumo. Deja. Net ir amnestija buvo paversta melu ir susidorojimo priemone.

O kaip šis rūstus ir tragiškas, tiek žmonių aukų ir nervų pareikalavęs pokario laikotarpis atsispindėjo grožinėje literatūroje? Jis atsispindėjo

labai kreivame veidrodyje. Ir bene pagrindinis to kreivumo šaltinis slėpėjo klaidingame to laikotarpio vertinime, kuris ignoravo bet kokią faktų analizę. Todėl ir paklusnesnis rašytojas pagal “nuleistą iš viršaus” direktyvą turėjo vaizduoti miškinį tik banditu, kuris net miegodamas ar valgydamas nepavirsdavo žmogum, o kai spaudoje išgalėjo “klasų kovos” koncepcija, jam, rašytojui, jau buvo leista iš bandito padaryti buržuazinių nacionalistą, kuris kovoja už siaurus egoistinius bei šovininčius siekius.

Savaime suprantama, jog per prievartą primetus tokią siaurą socrealizmo metodo sampratą, daugelis išvalgesnių bei kuklesnių rašytojų šios slidžios temos iš viso vengė arba, susidūrę su būtinybe, stengėsi tą vaizdavimo metodą savaip interpretuoti, droviai jo ribas praplėsti, prabilti Ezopo kalba arba iš visko tik beviltiškai pasišaipyti. Pastarasis metodas, turint galvoje šios partizaninės kovos tragizmą, buvo labiausiai dezorientuojantis, nes pažeisdavo moralinių vertybių gradaciją, ir iš esmės pakenkė ne vienam rimtam talentui. Ypač tam, kuris apie šį laikotarpį buvo susidaręs nuomonę tik iš nuogirdų arba oficialios spaudos. Jau seniai pribrendo laikas pažvelgti į susidariusią pokario Lietuvoje padėtį ne tik per kai kam patogių mitų prizmę, bet ir tikrų faktų šviesoje. Ir bene pirmiausia reikėtų pamėginti atsakyti į tokius svarbiausius klausimus, atsakyti atvirai ir tiesiai. 1) Kodėl po pergalingo II Pasaulinio karo tuojau pat buvo atnaujinti masiniai žmonių trėmimai į Sibirą? 2) Kodėl taip provokuojamai ir sadistiškai buvo tyčiojamosi iš baltųjų partizanų arba miškininių lavonų, net neleidžiant jų laidoti? 3) Kodėl paskelbta amnestija dažnai likdavo tik popieriuje kaip tuščias žodis be konkretaus turinio? 4) Kodėl taip brutaliai ir karštingiškai buvo vykdoma žemės ūkio kolektyvizacija po to, kai tiek daug buvo duota iškilmingų pažadų, kad Lietuvoje “kolchozų” nebus? 5) Kodėl ši rezistencinė kova, pareikalavusi tiek daug aukų, buvo nutylima, kai tuo pat metu visomis informacijos priemonėmis būdavo apskelbiamas kiekvienas darbininkų streikas užsienyje? Kad ir šiuos klausimus nebus motyvuotai atsakyta, kiekvieną mąstantį žmogų persekios mintis, kad ir pokario meto įvykiai Lietuvoje buvo taip pat gudriai surežisuoti, kaip ir 1940 m. Lietuvos įstojimas į Tarybų Sąjungos šeimą. Kodėl? Rasi ir todėl, kad mažiau reikėtų vagonų trėmimams. Manau, reikėtų kelti klausimą ir dėl šio pasipriešinimo aukų humaniškesnio traktavimo. Pavyzdžiui, kodėl jos negalėtų būti prilyginamos kitoms stalinizmo aukoms su visomis juridinėmis pasekmėmis?

Jonas Mikelinskas
(Iš A. Viluckio straipsniu rinkinio)

Ilgoji kelionė į laisvę!

Slavomir Rawicz. *The Long Walk – True Story of a Trek to Freedom*. The Lyons Press, Guilford, CT, 1997, minkštais viršeliais, 245 psl., kaina \$16.95.

Knygoje aprašomi įvykiai neturėtų būti kokia staigmena gulagų gyvenimą pažįstantiems lietuviams. Įdomiai parašyta knyga nušviečia į sovietų kontrolę 1940 metais patekusių Lenkijos karininkų bei kareivių kančias Antrojo pasaulinio karo pradžioje. Autorius su savo bendražygiais ne tik pabėgo iš sovietų koncentracijos stovyklos Sibiro arktyje, bet sėkmingai pėsčiomis apkeliavo visą Azijos žemyną, įskaitant Gobi dykumą, Himalajų kalnynus ir britų žinioje esančią Indiją. Su savi mi jie teturėjo tik kirvį, peilį ir džiovinto maisto savaitei.

New York Times knygos
 autorių pavadino poetu su

Knygos pradžioje duodamas žemėlapis, kur nurodyta ilgos kelionės maršrutas. Viskas prasidėjo Krokuvoje ir tęsėsi Lubyankos kalėjime Maskvoje. Po teismo šis jaunas Lenkijos kariuomenės leitenantas buvo rastas kalnuose už šnipinėjimą prieš Sovietų Sąjungą ir nuteistas 25-riems metams sunkių darbų kalėjimo. Po teismo sunkvežimiu buvo nugabentas į geležinkelio stotį ir toliau traukiniu buvo vežamas 3000 mylių iki Irkutsko. Iš ten grandinėmis surišti, pėsčiomis, pro vakarinę Baikalo ežero pusę, kaliniai buvo varomi į stovyklą, pavadintą numeriu 303. Stovykla buvo gal šimtą mylių į vakarus nuo Yakutsk miestelio, esančio ant Lenos upės kranto. Knygoje aprašomas stovyklos gyvenimas ir mirtis. Būdamas stovykloje autorius pasisiūlė stovyklos komendantui sutaisyti jo radijo priimtuvą ir ta proga susipažino su komendanto žmona. Su pastarosios pritarimu, autorius susirado kitus šešis bendrininkus ir suplanavo pabėgimą. Sėkmingai pabėgę iš stovyklos ir traukdamiesi į pietus, prie Baikalo ežero sutiko septyniolikmetę lenkaitę, pabė-

Knygoje detaliai aprašomi bėgimo pavojai ir vargai. Reikėjo ne tik vengti nedraugiškų akių, bet ir rūpintis maistu bei vandeniu. Bėgimas prasidėjo kovo mėnesį, da siaučiant žiemos pūgoms. Palikę Sovietų Sąjungos teritoriją, bėgliai pasijautė kiek saugiau ir suėjo į ryšį su draugiškais mongolais. Tačiau Gobi dykumos sunkumai nusinešė pirmąją auką. Nuo pervargimo ir išsekimo mirė lenkaitė, vardu Kristina. Gobi dykumoje teko mįsti gyvatėmis ir gerti dumbliną bei dvokiantį vandenį iš netikėtai rasto tvenkinėlio. Po to – viduriavimas ir vieno bendrininko mirtis. Jau esant Tibete mirties angelas su savimi pasiėmė ir lietuvi, pavarde Marchinkovą. Pastarasis knygoje aptartas kaip santūrus, neseniai architektūros mokslus baigęs asmuo su geru humoro pajautimu. Ketvirtas bendražygis nuslydo nuo kalno į prarają ir žuvo. Iš aštuonių tik keturi pasiekė Indiją ir laisvąjį pasaulį.

Knyga yra tikrai įdomi, skaitoma lengvai ir palieka neužmirštamus įvaizdžius. Ten matome kankinimus, žmogiškus nepriteklus ir drąsos bei ištvermės proveržius. Ten randame daug skausmo ir ne mažiau ištvermės bei vilties. Knyga rikiuotina ant lentynos prie kitų sovietinio laiko kančių aprašymų.

Red. pastaba. Yra šaltinių (Wikipedia, BBC), įrodančių, kad S. Rawicz kelionė buvo fiktyvi, atrasta dokumentacija, kurioje jo paties ranka parašytas jo išvykimas iš gulago 1942 m., paskelbus amnestiją Lenkijos kariams. Apie tai rašė Hugh Levinson, BBC žurnalistas, 2006 m.

Taupykite Paramoje

**Litai iau
Paramoi**

**"TFSA" (Neapmokestinama
taupomoji sąskaita)**

Kasdieninių kintamųjų palūkanų	3.00%
1 metų	1.55%
2 metų	2.15%
3 metų	2.50%
4 metų	2.75%
5 metų	3.40%

"GIC" INDĒLIAI
(Pelno padalīnīmas netaikomas)

1 metų	1.55%
2 metų	2.15%
3 metų	2.50%
4 metų	2.75%
5 metų	3.40%
1 metų išteičiamas	1.15%

Neša metines ar sudētines
palūkanas

PAPILDOMA TAUPOMOJI 1.00%

**"Planas 24" Kasdieninių
palūkanų čekių / taupomoji**

Balansas: \$0 – \$4,999.99	0.025%
\$5,000.00 — \$9,999.99	0.025%
\$10,000.00 – \$24,999.99	0.100%
\$25,000.00 – \$59,999.99	0.250%
Virš \$60,000.00	0.500%

PLANAS 24

Aukštesni
nuošimčiai ir
nemokami čekių
patarnavimai

JAV DOLERIŲ KASDIENINIŲ
PALŪKANŲ **0.20%**

NEKILNOJAMO TURTO PASKOLOS

Atvirs, kintamųjų palūkanų	3.00%
Uždarytas, kintamųjų palūkanų	2.65%
1 metų	3.25%
2 metų	3.75%
3 metų	4.00%
4 metų	4.50%
5 metų	5.00%

Komercinės kredito paskolos suteikiamos pagal pareikalavimą

**RIBOTAS KREDITAS SU
NEKILNOJAMO TURTO UŽSTATU
3.75% ir aukščiau**

ASMENINĖS PASKOLOS

ASMENINIS RIBOTAS KREDITAS
7.0% ir aukščiau

"GIC" INDĖLIAI
(Taikomas pelno padalinimas)

1 metų	1.30%
2 metų	1.90%
3 metų	2.25%
4 metų	2.50%
5 metų	3.00%
1 metų iškeičiamas	1.00%
1 metų JAV dolerių	0.85%

TERMINUOTI INDĖLIAI

30–89 dienų	1.00%
90–179 dienų	1.00%
180–269 dienų	1.00%
270–364 dienų	1.00%
1 metų	1.00%
2 metų	1.10%
3 metų	1.50%
4 metų	1.75%
5 metų	2.00%

**Iškeičiami prieš terminą
mažesniais nuošimčiais**

PENSIJŲ FONDAI

Kasdieninių kintamųjų palūkanų	1.20%
1 metų	1.55%
2 metų	2.15%
3 metų	2.50%
4 metų	2.75%
5 metų	3.40%

Visi pateikti nuošimčiai gali būti keičiami be įspėjimo

PARAMA

www.parama.ca

AKTYVAI per \$170,000,000

Palankūs nuosimčiai. Malonus ir sąžiningas asmeninis patarnavimas.
 2975 Bloor W 416-207-9239 Pirm-Treč 9-3:30 Ketv-Penk 9-8 Šešt 9-1
 1573 Bloor W 416-532-1149 Pirm-Treč 9-3:30 Ketv 9-6 Penk 9-3:30 Šešt Uždaryta

LIETUVIŲ KREDITO KOOPERATYVAS PARAMA

LEDAS REFRIGERATION

AIR CONDITIONING & HEATING

PRIEŠSEZONINIS ORO VĖSINIMO SISTEMŲ

PATIKRINIMAS * IŠVALYMAS * PAKEITIMAS

Skambinti

R. Jareckui

Tel. 416-370-3539 arba 416-825-3328

OVER A CENTURY OF SERVICE

1874

Turner & Porter

LAIDOTUVIŲ NAMAI

TORONTE
ETOBICOKE
ir
MISSISSAUGOJE

MARGUTIS Parcels
 4134 Dundas St. West, Toronto, ON. M8X 1X3 Fax: (416) 233-3042

**Sekantis siuntimas LAIVU į Vilnių
 2009 m. rugsėjo 2,16 ir 30 d.d.**

**Sekantis siuntimas LĖKTUVU į Vilnių
 2009 m. rugsėjo 2,16 ir 30 d.d.**

Visi paketai turi būti į mūsų pagr. raštinę
 PRISTATYTI iki NURODYTŲ DATŲ

Tel: (416)233-4601

**\$3⁰⁰*
 off** **COUPON
 for 1 parcel** **\$3⁰⁰*
 off**

* coupon is valid only at "Margutis-Pysanka" head office.

LEDAS REFRIGERATION
AIR CONDITIONING & HEATING
PRIEŠSEZONINIS ORO VĖSINIMO SISTEMŲ
PATIKRINIMAS * IŠVALYMAS * PAKEITIMAS
Skambinti
R. Jareckui
Tel. 416-370-3539 arba 416-825-3328

SPORTAS

Baltijos kelio 20-mečiui skirtos
futbolo varžybos

“Baltijos kelio“ futbolininkai Airijoje

Rugpjūčio 23 d. Dubline, minint Baltijos kelio 20 metų sukaktį, įvyko futbolo varžybos. Airijoje gyvenantys lietuviai, latviai ir estai subūrė savo šalių komandas. Dalyvavo dvi Lietuvos ir po vieną Estijos bei Latvijos komandą. Atidarydamas renginį, Lietuvos ambasadorius Airijoje Vidmantas Purlys pažymėjo, kad “prieš du dešimtmečius nuo Talino iki Vilniaus nusidriekęs Baltijos kelias buvo galinga žinia pasauliui, kad lietuviai, latviai ir estai po 50 metų okupacijos pasiryžę atgauti laisvę ir valsty-

bingumą. Šiuo turnyru čia, Dubline, parodome, kad esame aktyvūs savo valstybių piliečiai, kurie puoselėja ryšį su Tėvyne, siekia prisidėti prie gerovės savo valstybėje kūrimo, pilietinės visuomenės plėtros ir Lietuvos tarptautinio vaidmens stiprinimo”.

Aktyviausi žiūrovai buvo vaikai, energingai mosavę šalių vėliavėlėmis. Po permainingų kovų nugalėjo tapo komanda “Lietuva 1”. Jai buvo įteikta Airijos lietuvių bendruomenės įsteigta fut-

bolo taurė. Teisėjai ir komandų vadovai buvo apdovanoti specialiai šiai progai pagamintais marškinėliais su Baltijos kelio simbolika. Po varžybų žaidėjai ir žiūrovai tvirtai susikibo rankomis ir kiekvienas savo kalba nuoširdžiai dainavo *Bunda jau Baltija, Atmostas Baltija, Argake Baltimaad*.

Varžybos surengtos Airijos lietuvių bendruomenės ir Lietuvos ambasados Airijoje iniciatyva.

Natalija Bacevičienė,
LR ambasados Airijoje patarėja

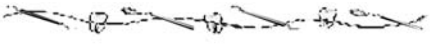

Iš Pasaulio lietuvių sporto žaidynių Vilniuje, įvykusių š.m. birželio 27 d. Kairėje – Toronto lietuvių kėglių lygos “Jungtis” nariai kėglių pirmenybėse laimėjo tris aukščiausias vietas, iš k. Darija Deksnytė – bronzos medalį, Michael Jaglowiz – aukso ir Raimundas Šiaučiulis – sidabro (Ntr. L. Deksnytės); dešinėje – Kanados moterų krepšinio komandų susitikimo akimirka

Teniso varžybos
neįvyks

Atviros lauko teniso varžybos, turėjusios įvykti rugsėjo 5-6 dienomis Oak Lawn, IL, prie Čikagos, yra atšauktos dėl nepalankiai susidėjusių aplinkybių.
Daugiau informacijos –
www.tennis.gan.lt.
ŠALFASS inf.

Bloor West Village
DENTAL CARE
Dr. J. Birgiolas
Dr. S. Dubickas
Dr. I. Matiu
2373 Bloor St. West
Tel. (416) 763-5677

DR. STASYS DUBICKAS
DANTŲ GYDYTOJAS

398 Guelph Line, Burlington
(tarp QEW ir Lakeshore Rd.)
Privati AUTO-AIKŠTĖ (“parking”)
(905) 333-5553

SPAUŠTUVĖ
PRINTING NET
Atliekame visus paruošimo ir spausdinimo darbus.
Prieinamos kainos, aukšta kokybė.
TEL. (416) 252-6741
413 ROYAL YORK RD., TORONTO ON
(prie Evans)
Savininkas Jurgis Kuliešius

PRIE PRISIKĖLIMO PARAPIJOS skubiai parduodamas 6 kamb. butas (condominium), kampinis, 1909 kv. pėdų su dviem miegamaisiais ir atskiru valgomuoju. Arti požeminio; pomirtinis pardavimas.
Prašo \$304,900
SKAMBINTI
TEODORUI STANULIUI,
broker
RE/MAX WEST REALTY tiesiog **416-879-4937**
ar į namus **416-231-4937**

PĖDOS SPECIALISTAS
CHIROPODIST **ROBERTAS NEKRAŠAS**

- ▶ KULNO SKAUSMAI
- ▶ PĖDOS SKAUSMAI
- ▶ PIRŠTŲ DEFORMACIJOS
- ▶ NAGŲ DEFORMACIJOS IR GRYBELINIAI SUSIRGIMAI
- ▶ ĮAUGĘ NAGAI
- ▶ VIETINĖ NEJAUTRA IR CHIRURGINIS GYDYMAS
- ▶ SENIORŲ PĖDŲ PRIEŽIŪRA

- ◆ VAIKŲ EISENOS NESKLANDUMAI
- ◆ PLOKŠČIAPĖDYSTĖ IR EISENOS SUTRIKIMAI
- ◆ PĖDOS DEFORMACIJŲ TAISYMAS ORTOPEDINIAIS INDĖKLAIS
- ◆ PRIIMAME VISUS PLANINIUS DRAUDIMUS
- ◆ STERILŲ ĮRANKIŲ

LIGONIUS PRIIMAME:
352 WILLSON ST.E., ANCASTER, Ont. TEL. (905) 648-9176

Daina Kuraitė, lietuvių išeivijos studentė-stažuotoja, šią vasarą įgyja patirties logopedijos srityje įvairiuose Vilniaus našlaitynuose

Sėkminga išvyka

Sutvarkę politinių kalinių kapus iš Kazachstano grįžo „Misijos Sibiras“ dalyviai

Š.m. liepos 24 d. į Lietuvą iš Kazachstano sugrįžo jaunimo ekspedicijos po lietuvių tremties ir įkalinimo vietas „Misija Sibiras“ dalyviai. Pasak ekspediciją organizuojančios Lietuvos jaunimo organizacijų tarybos (LIJOT) pranešimo, per beveik 3 savaites trukusią ekspediciją Kazachstane jaunuoliai nukeliauvo šimtus kilometrų pėsčiomis, traukiniais, autobusais, automobiliais. Jie užfiksavo iki šiol nežinotas lietuvių kapavietes, sutvarkė ir atstatė paminklus, susitiko su ten gyvenančiais buvusiais lagerių kaliniais, apžiūrėjo ir įamžino lagerius. Ekspedicijos dalyvių maršrutas Kazachstane tęsėsi iš Almatos per Balchašą, Kounradą, Džezkazganą, Karagandą ir kitus miestus. Kaip BNS sakė projektą koordinuojantis LIJOT programų vadovas Arnas Marcinkus, Kazachstanas misijai pasirinktas siekiant griauti įsitikinimą, kad Sibiras – tik Rusijoje, be to, Kazachstane yra nemažai vietų, kur laikyti politiniai kaliniai iš Lietuvos.

Anot projekto koordinatoriaus, ekspedicijos dalyviams pavyko įgyvendinti visus iškeltus uždavinius ir išvengti traumų bei kitų nesklandumų. „Kiek teko bendrauti su projekto dalyviais, jiems sekėsi labai gerai, jie viršijo savo lūkesčius, daug ką aplankė, pamatė, sutvarkė vienas iš miesto kapinių, kuriose buvo palaidota pakankamai nemažai lietuvių, visus kapus nufotografavo, nustatė tapatybę ir visą informaciją parsiveža į Lietuvą“, – sakė jis.

Lietuvių kapus tvarkyti pasiryžę jaunuoliai 2009-aisiais pasirodė dar vienai ekspedicijai – rugpjūčio 1-ąją antroji komanda iškeliavo į Rusijoje esančią Buriatijos respubliką, kur bus tvarkomi lietuvių tremtinių kapai. Antrąją grupę sudarė 10 jaunų žmonių, kuriems vadovauja ekspedicijos vadovas Gintautas Alekna. Iki šiol jau įvyko 5 sėkmingos ekspedicijos į Sibirą 2006 m., 2007 m. ir 2008 m. Per ekspedicijas jaunimas sutvarkė apie 60 lietuviškų kapinių, susitiko su ten gyvenančiomis lietuvių bendruomenėmis. Pagrindiniai projekto „Misija Sibiras“ tikslai – puoselėti istorinę atmintį bei tautinį patriotiškumą tarp jaunimo, skatinti kartų dialogą ir tarpusavio supratimą, prisiminti ir pagerbti žuvusius bei nukentėjusius nuo Lietuvos gyventojų genocido. (BNS)

JAUNIMO ŽODIS

Po vasaros švenčių - sveiki sugrįžę į mokyklą

Daug išpūdžių Lietuvos moksleiviams ir jaunimui paliko ši vasara. Lietuvos vardo paminėjimo tūkstantmečio šventei jie parengė vieną programos dalį *Skambantys vaikystės sodai*.

Daugiatūkstantinis jaunųjų dainininkų choras atliko liaudies ir šiuolaikinių kompozitorių dainas, griežė jungtinis styginių instrumentų orkestras. Tos dienos programoje dalyvavo daugiau kaip 15,000 moksleivių ir jaunuolių, pati gausiausia dalyvių grupė.

Pasigėrėjimą kelia ne tik jaunimo talentas, meilė dainai, muzikai. Ne mažiau džiugina jų ir jų nenuilstančių vadovų, mokytojų, tėvų pastangos tęsti prasmingas lietuvių tautos meno ir kultūros tradicijas.

Vasara baigėsi, bet sugrįžus į mokyklą ar universitetų auditorijas lieka smagios šventės prisiminimai, naujų draugų adresai, pažintys ir turbūt giliau suvoktos prigimtinių kultūros klodai ir jų prasmė. Palinkus prie vadovėlių ar rašto darbų, tikriausiai, ne kartą bus mintimis sugrįžtama prie pačių gražiausių vasaros akimirklų... Nuotraukose akimirksnis iš Dainų šventės „Amžių sutartinė“.

Gintarinė veikla

Projekto „Lietuvos tūkstanmečio dainos 1009-2009“ dalyviai tyrinėja Baltijos jūros pakrantės žemėlapi prieš ruošdamiesi ieškoti gintaro
Ntr. Andriaus Grigaliūno

MINIATIŪROS

Vienoda kokybė

Per skruostą rieda ašaros. Jos gali būti džiaugsmo ir skausmo ašaros... Koks skirtumas? Jos vis tiek sūrios...

Po nuosprendžio

Triukšmadarė voverė į teismą padavė varną, kad ši nelaboji šeimininkavo jos būste. Teismas priėmė nuosprendį – susitaikyti. Dabar jos abi nei artimos, nei svetimos...

Susitaikymas

Laikas iš manęs pagrobė dar vieną mėnesį, bet aš tylėjau, nesiskundžiau... Nematau prasmės guostis, nes aš vis tiek niekada neturiu laiko...

Reda Kiselytė, Rokiškis

Toronto lietuvių jaunimo šokių ansamblis „Gintaras“, dalyvavęs Dainų šventėje Vilniuje š.m. liepos 5 d.

Ntr. L. Zubricko

Nutrūko dešimtmečius trukusi draugystė...

Skaudi žinia pasiekė Lietuvą, netekau savo brangiausios draugės Birutės Žilvitytės-Vytienės, puikios ir mielo žmogaus, tikros Lietuvos patriotės. Gimėme abi Šiaulėnuose. Mano tėvas buvo pašto viršininkas, o Birutės tėvelis – mokytojas, vėliau viršaitis. Mudvi, Birute, ir su Tavo sesute Nijole bendravome vaikystėje ir jaunystėje. Mūsų tėvai bendravo visą gyvenimą ir, jums pasitraukus iš Lietuvos ir atsidūrus Kanadoje, nenustojo bendravę, visą laiką keitėsi laiškais.

Prisimenu Tavo, Birute, mamytę, gražiąją Marytę. Balyš Buračas savo nuotraukų albume pavaizdavo ją kaip lietuvaitę su grėbliu. Šią nuotrauką ne kartą rodė LTV (Lietuvos televizija) kaip lietuvaitės įvaizdį. P. Buračas įamžino, Birute, ir Tavo protėvių kapus Nirtaičiuose su originalaus skulptoriaus Gedminio antkapiais. Mirus mūsų tėveliams, susirašinėjimą tęsėme mudvi. Tavo laišškai atskleidė Tavo neabejotiną literatūrinius sugebėjimus. Tu parašei puikią knygėlę vaikams. Tavo jautrūs eilėraščiai rodė neabejotiną poetės talentą. Tu neapsiribojai vien šeimos rūpesčiais, buvai aktyvi lietuvių išeivijos veikloje.

1990 metais vėl susitikome Kanadoje. Mano dukra Rasa ištekėjo už Kanados lie-

Dvi viso gyvenimo draugės – a.a. Birutė Žilvitytė-Vytienė (kairėje) ir Aldona Ragauskaitė-Kuliukienė

tuvio. Aš labai džiaugiuosi, kad mūsų vaikai ir vaikaičiai aktyviai bendrauja ir tęsia mūsų šeimų tradicijas. Tavo, Birute, tėvelis ir teta buvo mano sesers Aurelijos krikšto tėvai, Tavo dukra Nijolė ir sūnus Paulius yra mano vaikaičio Gedimino krikšto tėvai, o žmona Vygandas – Tavo vaikaitės krikšto tėvas. Taigi tradicija tęsiasi. Birute, Tu daug kartų lankeisi Lietuvoje, o mudvi artimai bendravome man lankantis Kanadoje. Brangioji mano drauge Birute, nežiūrėdama mūsų kartai tekusių sunkių išgyvenimų, Tu likai optimiste, nugyvenai prasmingą gyvenimą. Išsėkis ramybėje. Tu ilgam pasiliksi Tave paži-

nojusių žmonių širdyse ir atmintyje.

Adona Ragauskaitė-Kuliukienė, solistė, režisierė

Gimtoji kalba

Brangi kalba gimtoji, mieliausia iš visų, Tave širdy nešioju – Myliu ir gerbiu!

Tave man dovanojo žiedai gimtų laukų, paukšteliai įčiulbėjo aidais žalių miškų.

Kiekvienas Tavo žodis lyg spindulys nušvinta, pripildo tyru džiaugsmu klajūno labirintą!

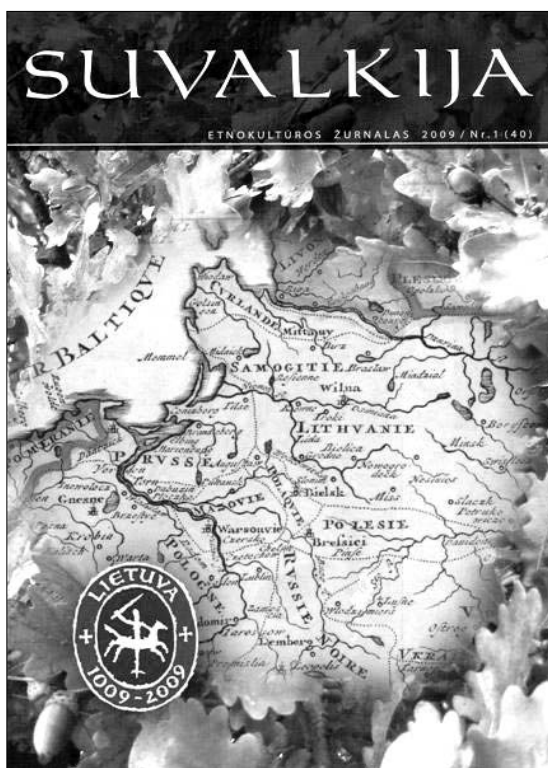
Birutė Vytienė

Sukaktuvinis žurnalo „Suvalkija“ numeris

Žurnalo *Suvalkija* 40-asis numeris neseniai pasiekė skaitytojus Lietuvoje ir užsienyje. Marijampolės viešojoje bibliotekoje šio žurnalo sukaktuvės įvyko 1998 m. vasarą, nors žurnalas buvo pradėtas leisti 1997 m. Jo pirmasis redaktorius – Zenius Šileris. Tai buvo kuklios išvaizdos leidinys. Vėliau žurnalas dėl lėšų stokos nebepasirodė; be to, amžinybėn išskeliavo ir redaktorius Z. Šileris. Jo leidybą atgaivino visuomenės veikėjas dr. Juozas Skirmantas Paukštys, pasiryžęs tęsti šį nelengvą darbą. Tačiau ir jis netrukus baigė šio gyvenimo kelionę. Po to žurnalo leidybą perėmė velionies sūnus, verslininkas Skirmantas Paukštys, dabartinis vyr. redaktorius. Jis jau paruošė 2009 m. Nr. 1, kuris yra 40-asis, sukaktuvinis.

Vyr. redaktorius rašo: „Prieš jus – pirmasis 2009 m. etnokultūros žurnalo *Suvalkija* numeris. Jo gimimas tikrai buvo ne tik intelektualinis iššūkis, bet ir didelė moralinė atsakomybė bei įsipareigojimas už Tėvą, nes sunku pratęsti tai, ką kūrė redaktoriai Z. Šileris ir J.S. Paukštys“. Šis 40-asis *Suvalkijos* numeris yra pats stambiausias iš visų anksčiau pasirodžiusių – turi net 70 puslapių, yra gausiai iliustruotas spalvotomis nuotraukomis iš praeities ir dabarties.

Jame rašo Gediminas Ilgūnas, prof. dr. Alfredas Bumblauskas, Marijampolės apskr. virš. Birutė Kažemėkaitė, rašytojas Justinas Sajauskas ir kt. Rašoma apie garsiuosius iš *Suvalkijos* kilusius sportininkus V. Ražaitį, S. Šačkų, V. Bakūną, J. Vabalą. Žurnalo redakci-

nei kolegijai priklauso ir Lietuvių žurnalistų sgos pirm. E. Šulaitis. Žurnalo tiražas – 1000 egz. Adresas: „Suvalkija“, VŠĮ „Corona laurea“, Jadagoniai, Kauno r., LT-53404.

Tikėtina, kad spaudos mylėtojai neleis šiam žurnalui numirti. Laukiama, kad suvalkiečiai – Lietuvoje ir išeivijoje – ateitų į talką šiam unikaliai leidiniui. **E. Šulaitis**

TĖVIŠKĖS ŽIBURIŲ interneto tinklalapis www.tevzib.com laukia jūsų apsilankymo. Kviečiame susipažinti su juo ir siųsti savo pastabas elektroniniu paštu – tevzib@rogers.com

ROCK OF EUROPE INC.
GRANITO PAMINKLAI, BRONZOS LENTOS

AUKŠTOS KOKYBĖS DARBAS
GERIAUSIOS RŪŠIES GRANITAS
PROFESIONALUS PATARNAVIMAS
RAŠTIŠKA GARANTIJA

(416) 232-1250
83 Six Point Road
(į pietus nuo Bloor, netoli Islington)
Toronto, ON M8Z 2X3

TEIRAUKITĖS PAS MUS!
affiliated

RIČARDAS ir RIMA DREŠERIAI
Affiliated Insurance Management Inc.

- visos draudimo paslaugos – namų, automobilio, komercinės, gyvybės
- konkurencinės kainos – pritaikysime planą Jūsų reikmėms
- dėmesingas patarnavimas, lietuviškai arba angliškai

905-845-4201 ♦ 1-888-384-4444
www.affiliatedinsurance.ca ♦ rickd@affiliatedinsurance.ca
344 Lakeshore Road E., P.O. Box 325, Oakville, ON L6J 5A2

Kanados Lietuvių Lithuanian Canadian Fondas Foundation

1 Resurrection Rd. Toronto ON M9A 5G1 Tel.: 416-889-5531

Elektroninis paštas: klfondas@on.aibn.com

Jūsų sutelktas pagrindinis kapitalas Fonde per 47 metus Kanados lietuvių organizacijoms davė 2.38 mln. dol., pagalbai Lietuvoje 0.63 mln. dol. bei studentų stipendijoms Kanadoje ir Lietuvoje 0.40 mln. dol.

Remkime Kanados lietuvių fondą! Prisiminkime mūsų Fondą gyvybės draudimuose bei savo testamentuose.

Raštinės darbo valandos: pirmad. ir trečiad. nuo 10 v.r. iki 4 v.p.p.
Telefonas atsakomas nuo pirmad. iki penktad. tarp 9 v.r. ir 5 v.p.p.
Išrašome pakvitavimus atleidimui nuo pajamų mokesčių.

KESMINAS ART STUDIO
PAMINKLAI

- ♦ granitas, bronzos, medis
- ♦ nemokami paminklų projektai, konsultacijos
- ♦ skulptūros (paminklinės ir dekoratyvinės)

Telefonas **(905) 510-4707**
El.paštas: kkesminas@hotmail.com

ROYAL LEPAGE

Jei norite pirkti ar parduoti namą, ar gauti informaciją, prašau man paskambinti. Prižadu mielai ir sąžiningai patarnauti.

Lina Kuliavienė

2320 Bloor Street West
Toronto, Ontario M6S 1P2

Tel. (416) 762-8255 Fax. (416) 762-8853

SKAITYTOJAI PASISAKO

LIETUVA GRAŽI

Šie metai mūsų tautai, Lietuvai yra ypatingi įvykiais: istorinis Lietuvos tūkstantmetis (1009-2009 m.), prezidentų pasikeitimas, sporto, dainų ir šokių išpūdinga šventė. Liepos mėnesį į Vilnių suvažiavo tūkstančiai iš Lietuvos ir labai daug iš užsienio dalyvių. O kas negalėjo, galėjo stebėti šią gražią Lietuvą televizijoje. Dainų ir šokių šventė ansambliui ir vienetui dalyvavo ne tik iš Europos, bet ir iš Amerikos, Brazilijos, net ir iš tolimos Australijos. Džiaugiamės, kad Kanadai atstovavo Montrealio lietuvių choras, Toronto šokių grupė "Atžalynas", vaikų choras ir ne mažai pavienių.

Kurie negalėjo tos išpūdingos šventės stebėti Lietuvoje, galėjo matyti užsienio televizijoje, kur buvo parodyta Lietuva visu grožiu visam pasauliui. Visam pasauliui lietuviai esame dėkingi šventės dalyviams, ypač tiems paruošėjams, kad ji tokia graži ir didinga būtų, kad ji tokia yra.

Toronto dienraštis liepos mėn. 15 d. *Metro* rašo, kad Vilnius, Lietuvos sostinė yra seniausias Europos baroko miestas su Gedimino pilimi, katedra ir artistais bei muzikais, kurie yra geri kaip ir Paryžių bei Kopenhagą, su moderniškom kavinėm, parkais ir t.t. Ta pačia proga buvo atidengtas Vienybės medis (paminklas), kur dalyvavo prez. V. Adamkus, min. pirm. A. Kubilius ir kiti aukšti pareigūnai. Prez. V. Adamkus iškilmingai su kariuomenės paradais perdavė vėliavą ir pareigą ryžtingai naujai prezidentei D. Grybauskaitėi. Lietuva stipriais žingsniais eis dar pirmyn, nors dar ne viskas per 19 Nepriklausomybės metų atlikta, kas turėjo būti atlikta.

K. Gaputis, Toronto, ON

GRĮŽTAME Į LIETUVĄ

Sveiki,

Mes esame du studentai iš Anglijos Kembridžo miesto ir šį rudenį, rugsėjo 7-21 dienomis planuojame važiuoti dviračiais iš Londono į Vilnių. Mūsų tikslas atkreipti pasaulio lietuvių dėmesį į vis didėjančią emigracijos problemą. Nesame abejingi gimtajam kraštui ir esame pasiryžę dėl jo aukotis. Todėl

ATLIEKAME visus vidaus ir išorės remonto darbus. Dažome, dedame grindis, plyteles. Mūrininko darbai – plytos, akmuo. Skambinti Vytautui tel. 905 272-2016 arba 647 400-1153 (cell).

BIS *Bijūnas*
Translation

Services
VERTIMAI ŽODŽIU ir RAŠTU
lietuvių, rusų, prancūzų ir anglų kalbomis.

Esu Ontario provincijos akredituota vertėja prie Teisės saugos ministerijos (Ministry of the Attorney General)

Genovaitė Bijūnas, Ph.D.
Tel. 416 621-1638, fax 416 621-8479
Adresas: 106 Meadowbank Road,
Toronto, Ontario M9B 5C9

norime parodyti, kad vis dar yra jaunų žmonių, kuriems rūpi Lietuvos ateitis. Simbolinė kelionė, netradiciniu būdu, dviračiu iš Londono į Vilnių (jungianti 6 valstybes Angliją-Belgiją-Olandiją-Vokietiją-Lenkiją-Lietuvą) šios 2500 km kelionės metu lankysime Lietuvos ambasadas, kalbėsime apie šią problemą, sveikinsime Lietuvą su nauju tūkstantmečiu ir tuo pačiu skleisime žinią apie atgimstančią Lietuvą ir jaunąją jos kartą.

Vienas iš kelionės organizatorių Marius Puluikis 2008 m. užregistravo Lietuvos rekordą, kai dviračiu aplink Lietuvą apvažiavo per keturias paras. Šiais metais kelionę Londonas-Vilnius mes norime įveikti per dvi savaites, per dieną susidarys apie 180-200 km. Todėl mums neišvengiamai reikės stipraus psichologinio bei moralinio palaikymo ir supratimo iš artimųjų bei aplinkinių žmonių. Jeigu jūs manote, kad galėtumėte prie mūsų prisijungti ar mus paremti, prašome rašyti: griztam09@googlemail.com, arba apsilankyti mūsų interneto tinklalapyje: www.griztam.lt.

Su pagarba,

Organizatoriai –
Manvydas Džiugys ir Marius Puluikis

LIETUVOS VARDAS PAMINĖTAS DAR ANKSČIAU?

Lotyniškai parašytuose Kvedlingburgo metraščiuose (*Annales Quedlinburgenses*) duodama informacija apie 1009-aisiais metais nužudytą arkivyskupą Bruno *in confinio Rusciae et Lituae*. Tai reiškia – Rusijos ir Lietuvos paribiuose. Iki šiol tai seniausias Lietuvos vardo paminėjimas.

Petro Joniko *Lietuvių kalbos istorija* pasirodė 1952 m. Čikagoje. Šitas veikalas duoda daug įdomios medžiagos apie lietuvių kalbos istoriją nuo priešistorinių laikų iki dvidešimtojo amžiaus vidurio. Apie Lietuvos vardą Jonikas rašo: "Pirmą kartą lietuvių vardą pamini vienas Karolio Didžiojo (768-814) žvalgas. Mat, kurdamas imperiją, Karolis Didysis norėjo žinoti, kokios tautos gyvena Europoje ir kokios jų jėgos. Tad jo agentai ir sužinojo, kad už slavų gyvena lietuviai". (47)

Man nepavyko patikrinti šitos informacijos. Būtų labai svarbu sužinoti, ar Jonikas turėjo konkretų šaltinį. Gaila, kad iki šiol tai tik gryną spekuliaciją. Zinkevičius (*Lietuvių kalbos istorija*, II, psl. 7) apie Joniko nuomonę rašo: "Gal koks nesusipratimas?"

A. Bammesberger, Vokietija

REGINA PIEČAITIENĖ,

Lietuvos kredito unijų steigėja, Valstybės dienos proga už Lietuvos kredito unijų vystymą ir lietuvių puoselėjimą prezidento Valdo Adamkaus apdovanota ordino "Už nuopelnus Lietuvai" Riterio kryžiumi. Liepos 15-ąją dieną Lietuvos kredito unijų vadovybė ir atstovai suruošė savo "Lietuvos kredito unijų mamai" Reginei gražų pagerbimą. Pasak jos, tas ordinas priklauso ne tik jai, bet ir tiems, kurie drauge kūrė kredito unijas. Tuo pačiu šis ordinas yra kredito unijų pripažinimas aukščiausiam valstybės lygįje. DS

ĮVAIRIOS ŽINIOS

Kur geriausia atostogauti?

Populiarus *Forbes Traveller* žurnalas vardija pačias įdomiausias Šiaurės Amerikos vietas turistams. Lankytojus – gamtos mėgėjus iš viso pasaulio vilioja valstybės saugomi natūralaus kraštovaizdžio parkai Kanadoje. Tai Banff parkas Uoliniuose Kalnuose, rytinių provincijų N. Škotijos ir N. Brunswick pakrantė The Bay of Fundy, kur galima pamatyti didžiausią pasaulyje (iki 50 pėdų aukščio) bangų mūšą, Niagaros krioklys ir jo apylinkės, Vankuverio salos. Jungtinėse Amerikos Valstijose turistus labiausiai vilioja didmiesčiai: Niujorkas, Orlando (Disneyland), Las Vegas, San Francisko. Pasaulyje labiausiai lankomas Eifelio bokštas Paryžiuje, Blarney pilis Airijoje, Gizos piramidės Egipte, Pizos bokštas, Venecijos kanalai Italijoje. *Forbes Traveller* primena – neskubėkite pirkti bilietų į Tokiją ir Osaką (Japoniją), Maskvą (Rusiją), Zėnevą (Sveicariją). Tai miestai, kuriuose pasaulyje pats brangiausias pragyvenimas.

JOTVA CONSTRUCTION. Atlieka staliaus, vidaus sienų (drywall), dažymo, plytelių dėjimo, elektros įvedimo, "plumbing" darbus. Skambinti Algiiui tel. 905 824-9821 arba 416 882-8531.

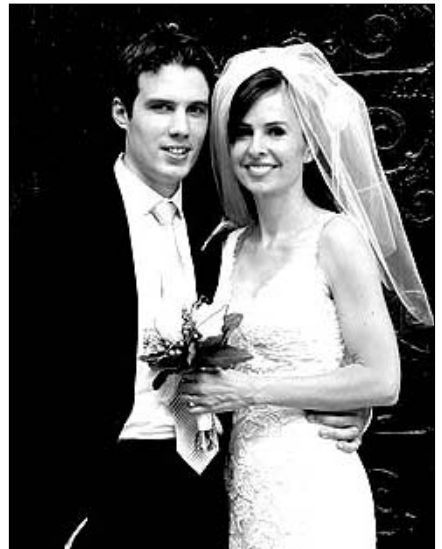
VIKA JANINA ROSS IR HARRY SEEMANN

vestuvės įvyko liepos 11 d. Toronto universiteto aplinkoje, New Centre priklausančioje Šv. Tomo Akviniečio koplyčioje.

Iškilmingoje aplinkoje santuoką palaimino specialiai iš Montrealio šia proga atvykęs Šv. Kazimiero parapijos klebonas kun. Aloyzas Volskis. Religinę muziką Mišių metu atliko vargonininkė Laima O'Sullivan, smuikininkė Audronė Šarpytė ir solistė Adriana Karkaitė-Verbylienė.

Vaišės įvyko Toronto universiteto Faculty Club patalpose. Iš Vokietijos atvyko Harry tėvai, broliai ir artimieji giminės. Taip pat dalyvavo jaunosios brolis Darius iš Lietuvos ir kiti giminės bei artimieji draugai iš įvairių vietovių Kanadoje ir JAV-bėse, iš Bermudos, Kroatijos, Peru ir Australijos.

Vika yra TŽ bendradarbė, pedagogės Irenos ir Jim Ross dukra, laisvai kalbanti abiem Kanados oficialiom kalbom, dirba Kanados federacinės valdžios Paveldo (Heritage) ministerijos specialių ir proginų įvykių organizatore. Harry, profesionaliai pripažintas finansų ir investicijų specialybėje, šiuo metu dirba Toronto Amerikos investicijų banko "Thomas Weisel Partners" skyriuje ryšium su paieškomis ir pristatymais investavimo galimybių metalų srityje. AMK

AUKOS

A.a. Antonijos Petrulienės atminimui sešuo Alvina Ramanauskienė Šv. Jono lietuvių kapinių mašinų vajui aukėjo \$500.

Šv. Jono lietuvių kapinių mašinų vajui aukėjo: \$500 – J. Valiukienė; \$200 – P. Dalinda, Č. Senkevičius; \$150 – I. Ross; \$100 – B. Barisas, L. Pocius. Dėkojame aukojusiems.

A.a. Prano Žymanto 10 m. mirties prisiminimui A. ir V. Grybai *Tėviškės žiburiams* aukėjo \$50.

A.a. Jurgio Dementavičiaus 30 metų mirties prisiminimui Kišonų šeima *Tėviškės žiburiams* aukėjo \$100.

A.a. Onos Seidienės atminimui \$30 *Tėviškės žiburiams* aukėjo Regina Pocauskienė.

A.a. Birutės Žilvitytės-Vytienės atminimui, užjausdamas šeimą, Lietuvių Tautodailės instituto Toronto skyrius *Tėviškės žiburiams* aukėjo \$30.

A.a. Birutei Vytienai mirus, užjausdami jos vyrą Vladą, dukrą Nijolę ir sūnų Paulių su šeima, Vilma ir Kazys Gapučiai *Tėviškės žiburiams* aukėjo \$25.

IŠNUOMOJAMAS vieno miegamojo naujai atremontuotas butas rūsėje. Atskiras įėjimas, yra mašinai statyti vieta. Arti susisiekimo, Bloor ir East Mall rajone Toronte. Teirautis tel. 416 767-5820.

**PRIMENAME, kad ap-
rėminti skelbimai, kuriems
reikalingas didesnis plotas,
priimami vėliausiai iki ket-
virtadienio 12 v.d., jeigu no-
rima jį skelbti ateinančios
savaitės TŽ numeryje.**

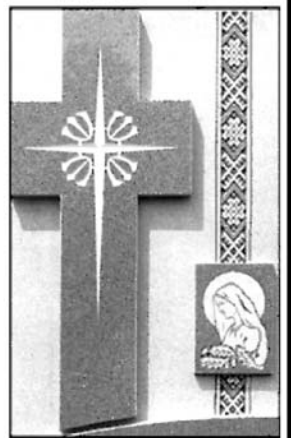
SMITH MONUMENT CO. LTD

(nuo 1919 metų)

- ▲ Gamina paminklus, bronzines plokštes, atminimo lenteles.
- ▲ Puošiamieji lietuviški ornamentais pagal klientų pageidavimus.
- ▲ Patarnaujame lietuviams daugiau kaip 20 metų.
- ▲ Garantuojame aukščiausios kokybės darbą.

Skambinti tel. (416) 769-0674

Adresas: 349 Weston Road
(tarp Eglinton ir St. Clair)
Toronto, Ontario M6N 3P7

Advokatas

ALGIS S. PACEVIČIUS PACE, B.Sc., LL.B.
PACE LAW FIRM

- ◆ asmeninės žalos, atsiradusios ryšium su kūno sužalojimu, išieškojimas
- ◆ imigracija į Kanadą
- ◆ testamentų sudarymas
- ◆ palikimų tvarkymas
- ◆ nekilnojamo turto pirkimas/pardavimas
- ◆ konsultacijos Lietuvos respublikos teisės klausimais

295 The West Mall, 6th Floor, Toronto, ON M9C 4Z4

Tel. 416 236-3060 Fax 416 236-1809

Tinklalapis: www.pacelawfirm.com El. paštas: lawyers@pacelawfirm.com

TORONTONT

Anapilio žinios

• Džiaugiamės Wasaga Beach mieste Algio Ulbino vadovaujamu Gerojo Ganytojo šventovės choru, kuris taip gražiai giedoja Midlando Kanados kankinių šventovėje per lietuviškas pamaldas, mininčias krikščionybės kelio į Lietuvą tūkstantmetį ir pagerbiančias Lietuvos kankinius.

• Rugsėjo 4 yra pirmasis mėnesio penktadienis. Ta proga Lietuvos kankinių šventovėje Mišios bus ir po pietų 3 val., o po Mišių – šventoji Valanda prie išstatyto Švenčiausiojo.

• Rugsėjo 13, sekmadienį, Lietuvos kankinių šventovėje bus grįžtama prie įprastinio žiemos Mišių laiko sekmadieniais. Tą sekmadienį Lietuvos kankinių šventovėje Mišios jau bus atnašaujamos 9.30 ir 11 v.r.

• Rugsėjo 13, sekmadienį, visi Lietuvos kankinių šventovės chorai grįžta po vasaros atostogų ir jau giedos tą sekmadienį per Mišias. Kviečiami nauji choristai registruotis pas mūsų chorų vadovus.

• Mūsų parapijos šventė, Lietuvos kankinių atleidai, bus rugsėjo 27, sekmadienį. Ta proga bus švenčiama ir Katalikų moterų draugijos mūsų parapijoje 60 m. gyvavimo sukaktis. Tą sekmadienio rytą Mišios bus tik 9.30 val., o 11 val. Mišių nebus. Iškilmės prasidės 3 v.p.p. eisena su Švenčiausiuoju iš šventovės į kapinių koplyčią. Ten bus palaiminimas Švenčiausiuoju ir vėl grįžtama į šventovę Mišioms. Po Mišių – 5 v.p.p. bus iškilmingos vaišės su programa Anapilio salėje. Bilietus į vaišes jau ateinantį sekmadienį platins Regina Celejewska. Šio kiadieniais prašome jai skambinti tel. 416 231-8832.

• Anapilio knygyne platinama *Žodis tarp mūsų* knygelių rugsėjo-spaliai laida. Taip pat galima įsigyti „Dainavos“ vyrų vienetą garsaploktę (CD) „Šešiese“.

• Toronto arkivyskupijos įstatas santuokos reikalas: – norintieji tuoktis turi susitikti su savo parapijos kunigu ir tuo reikalu su juo pasikalbėti bent vienerius metus prieš numatomą santuokos datą bei atlikti reikiamą santuokai pasiruošimą. Jei kuris iš būsimųjų su-tuoktinių jau yra kokia nors forma tuokęsis (išskyrus našlystės atvejį), tai kunigas negali su juo tartis dėl santuokos datos, kol nėra gautas santuokai leidimas iš arkivyskupijos.

• Arkiv. S. Tamkevičius prašo paramos Kauno arkivyskupijoje veikiantiems *Vaikų dienos centrums*, kuriuose benamiai ir skurdan patekusių šeimų vaikai pavalgo, paruošia pamokas, praleidžia savo laisvalaikį ir randa prieglobstį bei užtarimą.

• Mišios rugsėjo 6, sekmad.: 10 v.r. už a.a. Aleksandrą Kalūžą; Vasagos Gerojo Ganytojo šventovėje rugsėjo 6, sekmad., 10.30 v.r. už Jackų šeimos mirusius; Delhi Šv. Kazimiero šventovėje, rugsėjo 5, šeštad., 3 v.p.p. už a.a. Birutę Vytienę.

Prisikėlimo kredito kooperatyvo, Anapilio skyriaus darbo dienos bei valandos nuo rugsėjo 1 d. bus antradieniais 9 v.r.-3.30 v.p.p., ketvirtad. 12 v.d.-7 v.v., sekmadieniais 9 v.r.-1.30 v.p.p.

Prisikėlimo parapijos žinios

• Šis penktadienis ir šeštadienis yra mėnesio pirmieji. Pirmą penktadienį 7 v.v. vyksta Mišios ir šv. Valanda su palaiminimu. Prieš Mišias klausoma išpažinčių. Pirmą mėnesio šeštadienį Gyvojo rožinio draugijos nariai 10.30 v.r. renkasi Rožinio maldai ir 11 v.r. Mišiom. Spalio 3 d. vyks draugijos metinis susirinkimas, kurio metu bus renkama nauja valdyba ir padarytas valdybos pirmininkės Irenos Matusevičiūtės pranešimas.

• Pradedant rugsėjo 10 d., Trečiojo Šv. Pranciškaus pasauliečių ordino nariai vėl pradės kiekvieno mėnesio antrą ketvirtadienį „Vilnius Manor“ patalpose 10 v.r. susirinkti Mišiom ir po Mišių susirinkimui. Visi nariai ir svečiai yra kviečiami dalyvauti ir Mišiose, ir susirinkime.

• Rugpjūčio 28 d. palaidota a.a. Irena Baltakienė, 81 m. Paliko sūnus Liną su šeima, Algį, Vitą ir seserį Birutę Abromaitienę su šeima. Rugpjūčio 31 d. palaidota a.a. Marija Gečienė, 91 m. Giminių Kanadoj neturėjo. Lietuvoje mirė a.a. Vytautas Juozapavičius, Alfonso Juozapavičiaus brolis, ir a.a. Birutė Litvinienė, Gražinos Matukienės teta.

• *Žodis tarp mūsų*, rugsėjo ir spalio mėnesių knygutės, yra padėtos šventovės prieangyje. Šiais metais Lietuvos vyskupai ypatingai ragina tikinčiuosius gilintis į Dievo Žodį. Visi yra kviečiami knygutės įsigyti ir jas naudoti. Kaina \$5.

• Parapijos metinė vakarienė vyks spalio 3, šeštad., o rudeninis vartotų daiktų ir drabužių išpardavimas spalio 23-24 d.d.

• Nekalto Švč. Mergelės Marijos Prasidėjimo seselės išsikelia iš Toronto. Atsisveikinimas su jomis įvyks rugsėjo 19, šeštadienį, Mišiomis 3.30 v.p.p. ir priėmimu salėje po Mišių. Visi kviečiami savo dalyvavimu pagerbti seses, kurios šioje parapijoje ir Maironio mokykloj dirbo beveik nuo parapijos pradžios.

• Parapijos biblioteka, kuriai vadovauja Gitana Judvytė, pradės šiuo mėnesiu, veiks pirmą ir trečią mėnesio sekmadienį nuo 10 v.r. iki 12 v.d.

• Mišios sekmadienį, rugsėjo 6: 8 v.r. už a.a. Stasį ir Joną Naruševičius; 9 v.r. už gyvus ir mirusius parapijiečius; 10.45 v.r. už a.a. Vytautą Tasecką, už Liuimų šeimos mirusius, už a.a. Juozafiną ir Albiną Plioplius; 12.15 už a.a. Nijolę Racevičienę.

Prisikėlimo parapijos salėje, pradedant rugsėjo 11 d., 7 v.v., vyks „Volungės“ choro repetitijos ruošti IX Lietuvių dainų šventei. Kviečiami ir kiti dainininkai prisidėti prie šio choro ir dalyvauti repeticijose.

Dr. Arvydas Anušauskas, istorikas, ir Agnė Bilotaitė, Lietuvos seimo narė, lydimi Vytauto Kulnio, rugpjūčio 28 d. lankėsi *Tėviškės žiburiuose*, domėjosi laikraščio leidyba bei visą Anapilio sodybą. Istorikas paliko savo naujausią knygą *KGB Lietuvoje, slaptosios veiklos bruožai*. Vakare jie kalbėjo Hamiltone, kitą dieną Vasagoje, o sekmadienį, rugpjūčio 30, Toronte. S.

Išganytojo parapijos žinios

• Šį sekmadienį, „Labour Day“, savaitgalį pamaldų nebus.

• Pamaldos vyks rugsėjo 13, 11.15 v. ryto, kuriose bus dalinama Šv. Komunija. Šiuo sekmadieniu grįžtame į normalią tvarką, t.y. pamaldos vyks kas sekmadienį 11.15 v. ryto.

• Parapijos tarybos posėdis vyks penktadienį, rugsėjo 18, 2.30 v.p.p. Gyčio ir Editos Šernų sodyboje, Caledon, ON.

• Moterų draugijos susirinkimas vyks rugsėjo 20, sekmad., po pamaldų šventovės patalpose.

Lietuvių Namų žinios

• Rugsėjo 24 d. rengiami tradiciniai Lietuvių Namų „Rudens šokiai“. Bus šiltas maistas, baras, loterija. Šokiams dainuos populiarūs jaunosios kartos atlikėjai iš Lietuvos – Merūnas ir Radzi. Girdėsite populiarios klasiškos bei šiuolaikinės lietuviškos „pop“ muzikos. Visi kviečiami į šį pirmą rudens renginį. Dėl platesnės informacijos teirautis tel. 416 532-3311.

• Kiekvieną sekmadienį kviečiame pietums į barą „Lokys“ pasivaikinti lietuviškais patiekalais, alumi, pasiklausyti koncertų ir pramoginių lietuviškų laidų. Nemokama auto-aiškėtelė. Nuo rugsėjo pradžios prasideda Europos krepšinio čempionatas. Jis bus tiesiogiai transliuojamas per Lietuvos televiziją ir jį matysite bare „Lokys“. Dėl platesnės informacijos, programų tvarkaraščio prašome skambinti į LN raštinę, tel. 416 532-3311 arba į barą tel. 416 534-8214.

• LN interneto tinklalapis lietuvių kalba: www.torontolietuviu.namai.com, anglų kalba: www.lithuanianbanquethalls.ca.

Slaugos namų žinios

A.a. Janinos Empakerienės atminimui pagerbti aukojo: \$100 – J. Čepulis, E. Spudas, dr. J.L. Yčai; \$50 – Vl. Butkys, A.D. Zakarevičiai; \$25 – S. Ciplijauskas; \$20 – A. Byškevičienė, I. Edilova, E. Kulikauskas, J. Kulikauskas, L. Kybartas.

A.a. Bronės Akėlaitienės atminimui – \$50 aukojo V. Šlepetyš. Kitos aukos slaugos namų projektams: \$500 – A. Montsvilas; \$300 – P.E. Krilavičiai; \$100 – V. Butkys žmonos atminimui.

Labdaros slaugos namų valdyba nuoširdžiai dėkoja visų gyventojų vardu aukotojams už jų dosnumą. Nuoširdus ačiū už paaukotą laiką B. Kazlauskaitėi, B. Matulaitienei ir M. Povilaitienei renkant aukas. **GP**

Po „Labour Day“, ilgojo savaitgalio *Tėviškės žiburių* 36 nr. išeis trečiądienį, rugsėjo 9. Pirmadienį, rugsėjo 7, laikraščio raštinė bus uždaryta.

KELIONIŲ DRAUDIMĄ parūpinu keliaujantiems į užsienį ir atvykstantiems į Kanadą. Skambinti Mariui Rusinui tel. 416 588-2808 ext. 26 dienos metu.

IEŠKAU AUKLĖS (nuo rugsėjo mėn. pradžios), kuri ateitų pas mus į namus prižiūrėti 2-jų metų mergytę įvairiomis valandomis. Gyvename Mississaugoje, visai šalia Heartland Centre (Mavis ir Matheson). Prašome paskambinti Nidai 905 755-0962 arba parašyti el. paštu: nidag@sympatico.ca. Būsiu išvažiavus iki rugsėjo 1 d. ir prašau palikti žinutę.

MONTREALQUE

Aušros Vartų parapija

Kun. Paulius Mališka išvyksta šešioms savaitėms (nuo rugsėjo 9 d. iki spalio 20 d.) į Braziliją atsisveikinti su savo parapijiečiais ir perduoti pareigas naujam kunigui.

Montrealio dienraštis *Gazette* šeštadienio (rugspjūčio 29) laidos antroje sekcijoje *Extra* įdėjo Karlos Gruodytės išsamų ir įžvalgų straipsnį „Lithuanian Challenge“. Autorė Baltijos kelio 20 m. sukakties rėmuose žvelgia į praeities optimizmą ir dabartinio gyvenimo problemas. Straipsniui skirtas visas trečiasis puslapis, pajavairintas 1989 m. Baltijos kelio nuotrauka ir šių metų susibėgusių sukaktį paminėti Vilniuje spalvota nuotrauka. **DS**

Šv. Kazimiero parapija

Šv. Elzbietos draugija 90 m. jubiliejų atšvęs sekmadienį, rugsėjo 20. Šv. Mišios 11 val. Šilti pietūs (catered) su vynu po šv. Mišių. Montrealio lietuvių choras *Mamytės ir vaikai* su muz. A. Stankevičiumi atliks programą. Narėms įėjimas nemokamas; auka – \$25; studentams (10 iki 18 metų) – \$15. Galima užsisakyti stalą 10-čiai žmonių. Skambinti Julijai Bernotienei (450 465-2490) ar Vidai Lietuvninkaitei (514 748-7025) ar kreiptis į Nijolę Šukienę LITAS kredito unijoje. Prašome nusipirkti bilietus prieš rugsėjo 9 d. Lietuvos ambasadorė Kanadoje Gintė Damušytė įteiks apdovanojimus montrealiečiui, liet. radijo programos vedėjui Liudui Stankevičiui. Kviečiame visus atsilankyti.

Parapijos choras pradės rudens veiklą sekmadienį, rugsėjo 6. Chorvedys Aleksandras Stankevičius kviečia dainininkus sugrįžti ar naujus prisijungti prie choro.

Šv. Kazimiero parapijos kėglių klubo 2009-2010 sezonas prasidėjo rugpjūčio 31 d. Organizatoriai Haroldas Celtorius ir Stanley Rašytinis. **VL**

Rugpjūčio 20-23 d.d. Dainavos stovyklavietė prie Detroito įvyko 2010 m. Dainų šventės seminaras. Montrealio lietuvių chorui atstovavo chorvedys Aleksandras Stankevičius ir choro komiteto pirmininkė Joana Adamonytė. Susirinko per 50 chorvedžių ir atstovų iš Kanados ir JAV. Buvo pristaytos dainos, kurios bus dainuojamos per Dainų šventę Toronte 2010 m. liepos 4 d. Muz. Aleksandras Stankevičius pristatė savo dainą *Pavasaris ir vaikai*. Visi grįžo pilni entuziazmo ir energijos. Choras smarkiai ruošiasi ateinančiai šventei. **JA**

IX Dainų šventės chorvedžių seminare Dainavoje. Chorvedžiai prie žemėlapių prisega vėliavėlę iš kur atvykę. Nuotraukoje iš d. R. Obalis iš Ročesterio, D. Liaubienė iš Klyvlando, J. Adamonytė iš Montrealio
Ntr. R. Klirienės

ADAMONIS CASTELLI INSURANCES
LABRECQUE, BROUILLETTE, CASTELLI INC.
1001 SHERBROOKE ST.E., SUITE 555, MONTREAL, QUE. H2L 1L3
TEL: 514-286-1985 FAX: 514-286-1981
Joana Adamonis A.I.B. Petras Adamonis C.I.B.

LITAS *Montrealio lietuvių kredito unija*

1475, rue De Sève, Montréal (Québec H4E 2A8)

Tel.: (514) 766-5827 FAX: (514) 766-1349

JAUNA MOTERIS ieško darbo. Gali prižiūrėti vaikus, slaugyti ligonius. Norėtų gyventi šeimoje. Moka lietuvių, prancūzų, anglų ir rusų kalbas. Skambinti 416-993-5996.

FOR SALE 2004 PONTIAC GRAND AM GT, silver 4-door sedan, 6 cylinder automatic, fully loaded, air conditioning, all power options (no sunroof), CD player, etc. All new brakes & rotors in 2008, 2 rear tires in 2009. In excellent condition with 140K. Asking \$4,999. OBO. Call Marie 416 621-7423.

PUNIA
CONSTRUCTION LTD.

REMONTAI
vidaus ir išorės; 20 metų patyrimas; profesionalus, kokybiškas darbo atlikimas.

Perkant ar parduodant namą verta paskambinti
ALVYDUI GRIGUČIUI
cell: (416) 560-0122
namų: (905) 848-9628